

Κεφάλαιο 31

ΤΟ ΤΕΛΙΚΟ ΟΡΑΜΑ

I. Η Απλότητα της Σωτηρίας

1. Πόσο απλή είναι η σωτηρία! Το μόνο που λέει είναι ότι αυτό που ποτέ δεν ήταν αληθινό δεν είναι αληθινό τώρα, ούτε θα είναι ποτέ. Το αδύνατο δεν έχει συμβεί, και δεν μπορεί να έχει επιπτώσεις. Και αυτό είναι όλο. Μπορεί να είναι αυτό δύσκολο να μαθευτεί από όποιον θέλει αυτό να είναι αλήθεια; Μόνο η απροθυμία να μαθευτεί θα μπορούσε να κάνει ένα τόσο εύκολο μάθημα δύσκολο. Πόσο δύσκολο είναι να δεις ότι αυτό που είναι ψεύτικο δεν μπορεί να είναι αληθινό, και ό,τι είναι αληθινό δεν μπορεί να είναι ψεύτικο; Δεν μπορείς πια να πεις ότι δεν αντιλαμβάνεσαι διαφορές στο ψεύτικο και στο αληθινό. Σου έχει ειπωθεί ακριβώς πώς να ξεχωρίζεις το ένα από το άλλο, και τι ακριβώς να κάνεις εάν μπερδεύεις. Γιατί, λοιπόν, επιμένεις να μην μαθαίνεις τόσο απλά πράγματα;

2. Υπάρχει ένας λόγος. Αλλά μην τον συγχέεις με την δυσκολία που έχεις να μάθεις τα απλά πράγματα που σου ζητάει η σωτηρία. Σε διδάσκει μόνο το πολύ φανερό. Απλά πηγαίνει από το ένα προφανές μάθημα στο επόμενο, με εύκολα βήματα που σε οδηγούν ευγενικά από το ένα στο άλλο, χωρίς καθόλου ένταση. Αυτό δεν μπορεί να προκαλεί σύγχυση, ωστόσο εσύ είσαι μπερδεμένος. Γιατί για κάποιο λόγο πιστεύεις ότι αυτό που είναι εντελώς μπερδεμένο είναι ευκολότερο να μαθευτεί και να γίνει κατανοητό. Αυτό που έχεις διδάξει τον εαυτό σου είναι τέτοιος γιγαντιαίος μαθησιακός άθλος που είναι πράγματι απίστευτο. Αλλά το κατόρθωσες επειδή το ήθελες, και δεν σταμάτησες την επίπονη προσπάθεια για να κρίνεις ότι είναι δύσκολο να μαθευτεί ή υπερβολικά περίπλοκο να γίνει κατανοητό.

3. Όποιος καταλαβαίνει τι έχεις μάθει, πόσο προσεχτικά το έμαθες, και τον κόπο που κατέβαλλες για να εξασκηθείς και να επαναλαμβάνεις τα μαθήματα ασταμάτητα, σε κάθε μορφή που θα μπορούσες να τα αντιληφθείς, δεν θα μπορούσε ποτέ να αμφισβητήσει την δύναμη των μαθησιακών σου δυνατοτήτων. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη δύναμη στον κόσμο. Ο κόσμος έγινε από αυτή, και ακόμα και τώρα δεν στηρίζεται πουθενά αλλού. Τα μαθήματα που έχεις διδάξει τον εαυτό σου έχουν μαθευτεί και αποκρυσταλλωθεί τόσο πολύ που υψώνονται σαν βαριά αυλαία για να καλύψει το απλό και το προφανές. Μην λες ότι δεν μπορείς να τα μάθεις. Γιατί η δύναμή σου να μαθαίνεις είναι αρκετά δυνατή να σε διδάξει ότι η θέλησή σου δεν είναι δική σου, οι σκέψεις σου δεν σου ανήκουν, και ακόμα και συ είσαι κάποιος άλλος.

4. Ποιος θα μπορούσε να υποστηρίξει ότι μαθήματα σαν αυτά είναι εύκολα; Ωστόσο έχεις μάθει πιο δύσκολα από αυτό. Έχεις συνεχίσει, κάνοντας κάθε βήμα, όσο δύσκολο και να ήταν, χωρίς παράπονα, μέχρι που χτίστηκε ένας κόσμος που σου ταίριαζε. Και κάθε μάθημα που φτιάχνει τον κόσμο προκύπτει από την πρώτη επίτευξη της μάθησης · μια τερατωδία τόσο μεγάλη που η Φωνή του Αγίου Πνεύματος φαίνεται μικρή και ακίνητη μπροστά στο μέγεθός της. Ο κόσμος άρχισε με ένα παράξενο μάθημα, αρκετά ισχυρό για να σε κάνει να λησμονήσεις τον Θεό, και να κάνει τον Υιό Του ξένος προς τον εαυτό του, εξόριστο από τον οίκο όπου ο Θεός ο Ίδιος τον τοποθέτησε. Εσύ που έχεις διδάξει τον εαυτό σου ότι ο Υιός του Θεού είναι ένοχος, μην λες ότι δεν μπορείς να μάθεις τα απλά πράγματα που σε διδάσκει η σωτηρία!

5. Η μάθηση είναι μια ικανότητα που έφτιαξες εσύ και την έδωσες στον εαυτό σου. Δεν φτιάχτηκε για να κάνει την Θέληση του Θεού, αλλά για να υποστηρίξει μια επιθυμία αυτή η Θέληση να μπορούσε να αντικρουστεί, και μια θέληση χωριστή από αυτή να ήταν περισσότερο πραγματική από αυτήν. Και αυτό έχει προσπαθήσει να αποδείξει η μάθηση, και εσύ έχεις μάθει αυτό για το οποίο φτιάχτηκε να διδάξει. Τώρα αυτή η πανάρχαια δική σου μάθηση στέκεται αδιάλλακτη μπροστά στη Φωνή της αλήθειας, και σε διδάσκει ότι τα μαθήματά Της δεν είναι αληθινά · ότι είναι υπερβολικά δύσκολο να μαθευτούν, πολύ δύσκολο να τα καταλάβεις, και πολύ αντίθετα σε αυτό που είναι πράγματι αληθινό. Ωστόσο θα τα μάθεις, γιατί η μάθησή τους είναι ο μόνος σκοπός για την μαθησιακή σου δυνατότητα που το βλέπει Άγιο Πνεύμα σε όλο τον κόσμο. Τα απλά μαθήματά Του στην συγχώρεση έχουν μια δύναμη ισχυρότερη από την δική σου, γιατί προέρχονται από τον Θεό και από τον Εαυτό σου προς εσένα.

6. Είναι αυτή μια μικρή Φωνή, τόσο μικρή και ακίνητη που δεν μπορεί να αναδυθεί επάνω από

τον ανόητο θόρυβο ήχων που δεν έχουν κανένα νόημα; Ο Θεός δεν θέλησε ο Υιός Του να Τον ξεχάσει. Και η δύναμη της Θέλησής Του είναι μέσα στην Φωνή που μιλάει εκ μέρους Του. Ποιο μάθημα θα μάθεις; Ποιο αποτέλεσμα είναι αναπόφευκτο, βέβαιο όσο ο Θεός, και πέρα από όλες τις αμφιβολίες και τις ερωτήσεις; Μπορεί να είναι η δική σου μικρή μάθηση, παράξενη σε αποτελέσματα και απίστευτης δυσκολίας αυτή που θα αντικρούσει τα απλά μαθήματα που διδάσκονται σε σένα κάθε λεπτό κάθε ημέρας, από την αρχή του χρόνου και από τότε που φτιάχτηκε η μάθηση;.

7. Τα μαθήματα που είναι να μαθευτούν είναι μόνο δυο. Το κάθε ένα έχει τα αποτελέσματά του σε έναν διαφορετικό κόσμο. Και κάθε κόσμος ακολουθεί με βεβαιότητα την πηγή του. Το βέβαιο αποτέλεσμα του μαθήματος ότι ο Υιός του Θεού είναι ένοχος είναι ο κόσμος που βλέπεις. Είναι ένας κόσμος τρόμου και απελπισίας. Ούτε υπάρχει η ελπίδα ευτυχίας σε αυτόν. Δεν υπάρχει σχέδιο για ασφάλεια που να μπορείς να κάνεις και να σε οδηγήσει ποτέ στην επιτυχία. Δεν υπάρχει χαρά που μπορείς να αναζητήσεις εδώ και ελπίδα να την βρεις. Ωστόσο αυτό δεν είναι το μόνο αποτέλεσμα το οποίο μπορεί να παράγει η μάθησή σου. Όσο καλά και εάν έχεις μάθει το έργο που έχεις διαλέξει, το μάθημα που αντανakλά την Αγάπη του Θεού είναι ακόμα πιο δυνατό. Και θα μάθεις ότι ο Υιός του Θεού είναι αθώς, και θα δεις έναν άλλο κόσμο.

8. Το αποτέλεσμα του μαθήματος ότι ο Υιός του Θεού είναι αθώς είναι ένας κόσμος στον οποίο δεν υπάρχει φόβος, και τα πάντα είναι φωτισμένα με ελπίδα και αστράφτουν με ευγενική φιλικότητα. Όλα σε καλούν με γλυκιά επίκληση να γίνουν φίλοι σου, και να τα αφήσεις να ενωθούν μαζί σου. Και ποτέ ένα κάλεσμα δε μένει χωρίς να ακουστεί, παρεξηγημένο, ούτε μένει αναπάντητο στην ίδια γλώσσα στην οποία έγινε. Και θα καταλάβεις ότι αυτό ήταν το κάλεσμα που ο καθένας και το κάθε τι μέσα στο κόσμο πάντα έκανε, αλλά δεν το είχες αντιληφθεί έτσι όπως ήταν. Και τώρα βλέπεις ότι έκανες λάθος. Είχες εξαπατηθεί από τις μορφές μέσα στις οποίες το κάλεσμα ήταν κρυμμένο. Κι έτσι δεν το άκουσες, και είχες χάσει ένα φίλο που πάντα ήθελε να είναι μέρος δικό σου. Το απαλό αιώνιο κάλεσμα του κάθε μέρους της δημιουργίας του Θεού προς το όλον με το μήνυμα που φέρνει αυτό το δεύτερο μάθημα ακούγεται σε όλο τον κόσμο.

9. Δεν υπάρχει ζωντανή ύπαρξη που να μην μοιράζεται την συμπαντική Θέληση να είναι ολοκληρωμένη, και να μην αφήσεις το κάλεσμά της χωρίς να το ακούσεις. Χωρίς την απάντησή σου αφήνεται να πεθάνει, όπως σώζεται από τον θάνατο όταν ακούς το κάλεσμά της σαν το αρχαίο κάλεσμα στη ζωή, και καταλάβεις ότι δεν είναι παρά το δικό σου. Ο Χριστός μέσα σου θυμάται τον Θεό με όλη την βεβαιότητα με την οποία γνωρίζει την Αγάπη Του. Αλλά μόνο εάν ο Υιός Του είναι αθώς μπορεί Αυτός να είναι Αγάπη. Διότι ο Θεός θα ήταν πράγματι φόβος αν αυτός τον οποίο δημιούργησε αθώο μπορούσε να είναι σκλάβος της ενοχής. Ο τέλειος Υιός Του Θεού θυμάται την δημιουργία του. Αλλά στην ενοχή έχει ξεχάσει τι είναι πραγματικά.

10. Ο φόβος του Θεού είναι το αποτέλεσμα του μαθήματος ότι ο Υιός Του είναι ένοχος το ίδιο βέβαια όπως η Αγάπη του Θεού επιστρέφει στην μνήμη όταν αυτός μάθει ότι είναι αθώς. Γιατί το μίσος πρέπει να είναι ο πατέρας του φόβου, και να βλέπει προς τον πατέρα του όπως τον εαυτό του. Πόσο λάθος κάνεις εσύ που αποτυγχάνεις να ακούσεις το κάλεσμα που ηχεί πέρα από κάθε φαινομενικό κάλεσμα για θάνατο, που τραγουδάει πίσω από κάθε δολοφονική επίθεση και επικαλείται την αγάπη να επαναφέρει τον κόσμο που πεθαίνει. Δεν καταλαβαίνεις Ποιος σε καλεί πέρα από κάθε μορφή μίσους · κάθε κάλεσμα για πόλεμο. Ωστόσο θα Τον αναγνωρίσεις καθώς Του απαντάς στην γλώσσα που καλεί. Αυτός θα παρουσιαστεί όταν Του έχεις απαντήσει, και μέσα σε Αυτόν θα γνωρίζεις ότι ο Θεός είναι Αγάπη.

11. Τι άλλο είναι ο πειρασμός εκτός από μια επιθυμία να πάρεις τη λάθος απόφαση γι αυτό που θέλεις να μάθεις, και να έχεις ένα αποτέλεσμα που δεν θέλεις; Είναι η αναγνώριση ότι είναι κάποια ανεπιθύμητη κατάσταση του νου γίνεται το μέσον δια του οποίου η επιλογή επανεκτιμάται · ένα άλλο αποτέλεσμα φαίνεται πως είναι προτιμότερο. Πλανάσαι αν πιστεύεις ότι θέλεις την καταστροφή, τον διαχωρισμό και τον πόνο. Μην ακούς το κάλεσμα γι' αυτό μέσα σου. Παρά καλύτερα άκουσε το βαθύτερο κάλεσμα πέρα από αυτό που κάνει έκκληση για ειρήνη και χαρά. Και όλος ο κόσμος θα σου δίνει χαρά και ειρήνη. Γιατί όπως ακούς, έτσι απαντάς. Και ιδού! Η απάντησή σου είναι η απόδειξη αυτού που έμαθες. Το αποτέλεσμά του είναι ο κόσμος που κοιτάξεις.

12. Ας ησυχάσουμε για μια στιγμή, και ας ξεχάσουμε όλα τα πράγματα που μάθαμε ποτέ, όλες τις σκέψεις που κάναμε, και κάθε προκατάληψη που έχουμε για το τι σημαίνουν τα πράγματα και ποιος είναι ο σκοπός τους. Και ας μην θυμόμαστε τις δικές μας ιδέες για τον σκοπό του κόσμου. Δεν ξέρουμε. Ας χαλαρώσουμε την προσκόλλησή του νου μας σε κάθε εικόνα που έχουμε για τον

καθένα και ας την αφήσουμε να διαλυθεί.

13. Να είσαι αθώος από την κρίση, αγνόησε κάθε σκέψη κακού ή καλού που πέρασε ποτέ από το νου σου για οποιονδήποτε. Τώρα δεν τον γνωρίζεις. Αλλά είσαι ελεύθερος να τον μάθεις, και να τον μάθεις από την αρχή. Τώρα αυτός γεννιέται ξανά μέσα σε σένα, και συ γεννιέσαι ξανά σε αυτόν, χωρίς το παρελθόν που τον καταδίκασε σε θάνατο, και σένα μαζί του. Τώρα είναι ελεύθερος να ζήσει όπως κι εσύ είσαι ελεύθερος, γιατί μια πανάρχαια μάθηση πέθανε, και άφησε χώρο για να γεννηθεί ξανά η αλήθεια.

II.Περπατώντας μαζί με τον Χριστό

1. Ένα αρχαίο μάθημα δεν ξεπερνιέται με την αντίθεση του νέου και του παλιού. Δεν υπερνικείται έτσι ώστε η αλήθεια θα γίνει γνωστή, ούτε πολεμιέται για να χάσει από τα θέλητρά της αλήθειας. Δεν υπάρχει μάχη για την οποία πρέπει να γίνουν ετοιμασίες · ούτε χρόνος για να επεκταθεί, ούτε σχέδια που χρειάζονται να καταστρωθούν για να φέρουν το καινούργιο. Υπάρχει μια αρχαία μάχη που διεξάγεται ενάντια στην αλήθεια, αλλά η αλήθεια δεν ανταποκρίνεται. Ποιος μπορεί να πληγωθεί σε έναν τέτοιο πόλεμο, εκτός και αν ο ίδιος πληγώσει τον εαυτό του; Αυτός δεν έχει κανένα εχθρό στην πραγματικότητα. Και μπορεί να δεχτεί επίθεση από όνειρα;

2. Ας αναθεωρήσουμε πάλι αυτό που φαινομενικά στέκεται ανάμεσα σε σένα και την αλήθεια αυτού που είσαι. Γιατί υπάρχουν βήματα για την παράδοσή του. Το πρώτο είναι μια απόφαση που παίρνεις. Αλλά κατόπιν, σου δίνεται η αλήθεια. Θέλεις να εδραιώσεις την αλήθεια. Και με την επιθυμία σου θέτεις δυο επιλογές που μπορούν να γίνουν, κάθε φορά που σκέφτεσαι ότι πρέπει να αποφασίσεις για κάτι. Καμία δεν είναι αληθινή. Ούτε είναι διαφορετικές. Ωστόσο πρέπει να τις δούμε και τις δυο, πριν μπορέσεις να τις προσπεράσεις και να οδηγηθείς στην μία εναλλακτική που είναι μια διαφορετική επιλογή. Αλλά όχι στα όνειρα που έφτιαξες, ώστε αυτή να μπορεί να είναι κρυφή για σένα.

3. Το τι θα διάλεγες ανάμεσά τους δεν είναι επιλογή και δεν δίνει παρά την ψευδαίσθηση ότι είναι ελεύθερη, γιατί ούτως ή άλλως θα έχει ένα αποτέλεσμα. Έτσι δεν είναι πράγματι καθόλου επιλογή. Ο αρχηγός και ο ακόλουθος εκδηλώνονται σαν χωριστοί ρόλοι, ο καθένας φαινομενικά κατέχοντας πλεονεκτήματα που δεν θέλεις να χάσεις. Έτσι στην συγχώνευσή τους παρουσιάζεται η ελπίδα της ικανοποίησης και της ειρήνης. Βλέπεις τον εαυτό σου διχασμένο και στους δύο αυτούς τους ρόλους, παντοτινά μοιρασμένο μεταξύ των δυο. Και κάθε φίλος ή εχθρός γίνεται το μέσον για να σε βοηθήσει να σώσεις τον εαυτό σου από αυτό.

4. Ίσως το ονομάζεις αγάπη. Ίσως να νομίζεις ότι είναι φόνος που επιτέλους δικαιώνεται. Μισείς αυτόν που σου έδωσε τον ρόλο του αρχηγού όταν θέλησες να τον έχεις, και τον μισείς εξίσου που δεν τον ανέλαβε αυτός τον καιρό που εσύ ήθελες να αφήσεις τον ακόλουθο μέσα σου να αναδυθεί, και να παρατήσεις το ρόλο της αρχηγίας. Και είναι αυτό για το οποίο έφτιαξες τον αδελφό σου, και έμαθες να νομίζεις ότι αυτός είναι ο σκοπός του. Εκτός και αν τον υπηρετεί, αυτός δεν έχει εκπληρώσει την λειτουργία που του δόθηκε από εσένα. Και έτσι του αξίζει ο θάνατος, γιατί δεν έχει κανένα σκοπό και καμία χρησιμότητα σε σένα.

5. Και αυτός; Τι θέλει από εσένα; Τι άλλο θα μπορούσε να θέλει, εκτός από αυτό που θέλεις εσύ από αυτόν; Σε αυτό η ζωή είναι τόσο εύκολη όσο και ο θάνατος, γιατί αυτό που επιλέγεις το επιλέγεις επίσης και γι αυτόν. Δυο καλέσματα κάνεις προς αυτόν, όπως αυτός προς εσένα. Μεταξύ αυτών των δυο είναι η επιλογή, επειδή από αυτά υπάρχει διαφορετική έκβαση. Εάν αυτός θα είναι ο αρχηγός ή ο ακόλουθος σε σένα δεν έχει σημασία, γιατί εσύ έχεις επιλέξει τον θάνατο. Αλλά εάν αυτός καλεί για θάνατο ή καλεί για ζωή, για μίσος ή για συγχώρεση και για βοήθεια, δεν είναι το ίδιο σε αποτελεσμα. Άκουσε το ένα, και είσαι διαχωρισμένος από αυτόν και χαμένος. Αλλά άκουσε το άλλο, και θα ενωθείς μαζί του και στην απάντησή σου βρίσκεται η σωτηρία. Η φωνή που ακούς σε αυτόν δεν είναι παρά η δική σου. Τι σου ζητάει; Άκουσε καλά! Γιατί σου ζητάει αυτό που θα έλθει σε σένα, επειδή βλέπεις μιαν εικόνα του εαυτού σου και ακούς την φωνή σου να ζητάει αυτό που θέλεις.

6. Πριν απαντήσεις, σταμάτησε για να σκεφτείς αυτό:

Η απάντηση που δίνω στον αδελφό μου είναι αυτό που ζητάω.
Και αυτό που μαθαίνω από αυτόν είναι αυτό που μαθαίνω για τον εαυτό μου.

Έπειτα ας περιμένουμε μια στιγμή και ας ησυχάσουμε, ξεχνώντας όλα όσα νομίζαμε ότι ακούσαμε · ενθυμούμενοι πόσα δεν ξέρουμε. Αυτός ο αδελφός ούτε μας οδηγεί ούτε μας ακολουθεί, αλλά περπατά στο πλάι μας στον ίδιο ακριβώς δρόμο. Αυτός είναι όπως εμείς, τόσο κοντά ή τόσο μακριά από αυτό που θέλουμε όσο εμείς θα τον αφήσουμε να είναι. Δεν κερδίζουμε όταν δεν κερδίζει μαζί μας, και πάμε πίσω αν αυτός δεν προχωρά. Μην παίρνεις το χέρι του με θυμό αλλά με αγάπη, γιατί στην πρόδοό του μετράς την δική σου. Και πάμε χωριστά στο δρόμο εκτός και εάν τον κρατάς με ασφάλεια δίπλα σου.

7. Επειδή είστε ίσοι στην Αγάπη του Θεού, θα σωθείς από όλες τις προβολές και θα απαντήσεις στον Χριστό ο Οποίος σε καλεί. Ησύχασε και άκου. Μην φέρνεις στο νου σου αρχαίες σκέψεις. Ξέχνα τα ζοφερά μαθήματα που έμαθες γι' αυτόν τον Υιό του Θεού που σε καλεί. Ο Χριστός τους καλεί όλους με ίση τρυφερότητα, και δεν βλέπει αρχηγούς ούτε ακολούθους, και ακούει μόνο μια απάντηση για όλους αυτούς. Επειδή Αυτός ακούει μια Φωνή, δεν μπορεί να ακούσει διαφορετική απάντηση από αυτήν που Αυτός έδωσε όταν ο Θεός Τον όρισε μοναδικό Του Υιό.

8. Ησύχασε εντελώς για μια στιγμή. Έλα χωρίς τις σκέψεις για όλα όσα έμαθες στο παρελθόν, και βάλε στην άκρη όλες τις εικόνες που έφτιαξες. Η παλιά θέληση αποσύρεται μπροστά στη νέα χωρίς την δική σου αντίθεση ή πρόθεσή. Δεν θα υπάρξει επίθεση εναντίον των πραγμάτων που θεωρούσες πολύτιμα και με ανάγκη φροντίδας. Δεν θα υπάρξει επίθεση ενάντια στην επιθυμία σου να ακούσεις ένα κάλεσμα που ποτέ δεν έγινε. Τίποτα δεν θα σε πληγώσει σε αυτό το ιερό μέρος, στο οποίο έρχεσαι να ακούσεις σιωπηλά και να μάθεις την αλήθεια για το τι θέλεις πραγματικά. Τίποτα περισσότερο από αυτό δεν θα σου ζητηθεί να μάθεις. Αλλά καθώς το ακούς, θα καταλάβεις ότι χρειάζεσαι μόνο να έλθεις χωρίς τις σκέψεις που δεν ήθελες, και που ποτέ δεν ήταν αληθινές.

9. Συγχώρεσε στον αδελφό σου όλες τις προβολές, γιατί δεν είναι παρά αρχαία μαθήματα που έχεις διδάξει τον εαυτό σου για την αμαρτία μέσα σου. Άκουσε μόνο το κάλεσμά του για έλεος και απελευθέρωση από όλες τις τρομακτικές εικόνες που έχει για το τι είναι και για το τι εσύ πρέπει να είσαι. Φοβάται να περπατήσει μαζί σου, και νομίζει ότι ίσως λίγο πιο πίσω, ή λίγο πιο μπροστά θα ήταν γι αυτόν ασφαλέστερο μέρος να βρίσκεται. Μπορείς να έχεις πρόοδο εάν σκέφτεσαι το ίδιο, προοδεύοντας μόνο όταν αυτός οπισθοδρομεί και υποχωρώντας όταν αυτός θα πηγαίνει μπροστά; Γιατί έτσι ξεχνάς τον στόχο του ταξιδιού, ο οποίος είναι μόνο να αποφασίσεις να πορευτείς μαζί του, έτσι που κανείς δεν θα οδηγεί ούτε θα ακολουθεί. Επομένως αυτός είναι ο τρόπος που πορεύεστε μαζί, όχι μόνος σου. Και σε αυτή την επιλογή αλλάζει η έκβαση του μαθήματος, γιατί ο Χριστός έχει ξαναγεννηθεί και στους δυο σας.

10. Μια στιγμή που την περνάς χωρίς τις παλιές σου ιδέες για το ποιος είναι ο σπουδαίος σου σύντροφος και τι θα έπρεπε να ζητά, θα ήταν αρκετή για να επιτρέψεις σε αυτό να συμβεί. Και θα αντιληφθείς ότι ο σκοπός του είναι ο ίδιος με τον δικό σου. Ζητάει αυτό που θέλεις εσύ, και χρειάζεται το ίδιο με σένα. Ίσως να παίρνει μια διαφορετική μορφή σε αυτόν, αλλά δεν είναι η μορφή στην οποία απαντάς. Αυτός ζητάει και συ λαμβάνεις, γιατί δεν έχετε έλθει παρά με έναν σκοπό · για να μάθεις ότι αγαπάς τον αδελφό σου με αδελφική αγάπη. Και ως αδελφός, πρέπει ο Πατέρας του να είναι ο ίδιος με τον δικό σου, όπως και αυτός είναι σαν εσένα στην πραγματικότητα.

11. Μαζί θυμόσαστε και αποδεχόσαστε την κοινή σας κληρονομιά. Μόνος του ο καθένας, την αρνείται Δεν είναι ξεκάθαρο ότι ενώσω ακόμα επιμένεις να ηγείσαι ή να ακολουθείς, θα νομίζεις ότι περπατάς μόνος σου, χωρίς κανέναν στο πλάι σου; Αυτός είναι ο δρόμος που δεν οδηγεί πουθενά, γιατί το φως δεν μπορεί να δοθεί όταν περπατάς μόνος, κι έτσι δεν μπορείς να δεις σε ποιο δρόμο πηγαίνεις. Ως εκ τούτου υπάρχει σύγχυση, και μια αίσθηση ατέλειωτης αμφιβολίας καθώς κλονίζεσαι εμπρός πίσω στο σκοτάδι μόνος. Ωστόσο αυτές είναι μόνο προβολές του τι είναι το ταξίδι, και πως πρέπει να γίνει. Γιατί δίπλα σου είναι Ένας ο Οποίος κρατάει το φως μπροστά σου, έτσι που το κάθε βήμα να γίνεται με σιγουριά και βεβαιότητα για τον δρόμο. Ένα κάλυμμα στα μάτια μπορεί πράγματι να σου εμποδίσει την όραση, αλλά δεν μπορεί να κάνει τον δρόμο τον ίδιο να σκοτεινιάσει. Και Αυτός ο Οποίος ταξιθεύει μαζί σου έχει το φως.

III. Ο Αυτός – Κατηγορούμενος

1. Μόνο αυτός που κατηγορεί τον εαυτό του καταδικάζει. Καθώς ετοιμάζεσαι να κάνεις μια επιλογή που θα καταλήξει σε διαφορετικά αποτελέσματα, υπάρχει πρώτα ένα πράγμα που πρέπει να μαθευτεί πολύ καλά. Πρέπει να γίνει μια συνήθεια ανταπόκρισης τόσο τυπική σε όλα όσα κάνεις ώστε να είναι η πρώτη σου αντίδραση σε όλους τους πειρασμούς, και σε κάθε κατάσταση που συμβαίνει. Μάθε το αυτό, και μάθε το καλά, γιατί εδώ η καθυστέρηση της ευτυχίας μικραίνει σε διάρκεια χρόνου τόσο που δεν μπορείς να συνειδητοποιήσεις. Ποτέ δεν μισείς τον αδελφό σου για τις δικές του αμαρτίες, αλλά μόνο για τις δικές σου. Όποια μορφή και να φαίνονται πως παίρνουν οι αμαρτίες του, το μόνο που κάνουν είναι να κρύβουν το γεγονός ότι πιστεύεις ότι είναι δικές σου, και ως εκ τούτου αξίζουν μια «δίκαιη» επίθεση.
2. Γιατί θα έπρεπε οι αμαρτίες του να είναι αμαρτίες, εάν εσύ δεν πίστευες ότι δεν μπορούσαν να συγχωρεθούν σε σένα; Γιατί να είναι πραγματικές σε αυτόν, εάν εσύ δεν πίστευες ότι αυτές είναι η δική σου πραγματικότητα; Και για ποιο άλλο λόγο επιτίθεσαι σε αυτές παντού παρά επειδή μισείς τον εαυτό σου; Είσαι εσύ μια αμαρτία; Απαντάς «ναι» όποτε επιτίθεσαι, γιατί με την επίθεση επιβεβαιώνεις ότι είσαι ένοχος, και πρέπει να δώσεις σύμφωνα με αυτό που αξίζεις. Και τι μπορείς να αξίζεις εκτός από αυτό που είσαι; Εάν δεν πίστευες ότι άξιζες την επίθεση, ποτέ δεν θα σου περνούσε από το νου να επιτεθείς καθόλου και σε κανέναν. Γιατί θα έπρεπε να επιτεθείς; Ποιο θα ήταν το όφελος για σένα; Τι θα μπορούσε να είναι το αποτέλεσμα που θα ήθελες; Και πως θα μπορούσε ο φόνος να σε ωφελήσει;
3. Οι αμαρτίες είναι στα σώματα. Δεν γίνονται αντιληπτές στο νου. Δεν βλέπονται σαν σκοποί, αλλά σαν πράξεις. Τα σώματα ενεργούν, και οι νόες όχι. Και ως εκ τούτου πρέπει το σώμα να έχει άδικο σε ό,τι κάνει. Δεν φαίνεται πως είναι κάτι παθητικό, που υπακούει στις προσαγές σου, και δεν κάνει τίποτα απολύτως από μόνο του. Εάν είσαι αμαρτία είσαι ένα σώμα, γιατί ο νους δεν πράττει. Και ο σκοπός πρέπει να είναι στο σώμα, όχι στο νου. Το σώμα πρέπει να ενεργεί από μόνο του, και να παρακινεί τον εαυτό του. Εάν είσαι αμαρτία κλειδώνεις το νου μέσα στο σώμα, και δίνεις τον σκοπό του στη φυλακή του, η οποία δρα αντί αυτού. Ένας δεσμοφύλακας δεν ακολουθεί διαταγές, αλλά επιβάλλει τις διαταγές στον κρατούμενο.
4. Ωστόσο είναι το σώμα ο φυλακισμένος, και όχι ο νους. Το σώμα δεν κάνει σκέψεις. Δεν έχει την δύναμη να μαθαίνει, να συγχωρεί, ούτε να υποδουλώνει. Δεν δίνει διαταγές που ο νους να χρειάζεται να υπηρετεί, ούτε θέτει όρους που πρέπει να υπακούει. Κρατάει φυλακισμένο μόνο τον πρόθυμο νου που θέλει να διαμένει σε αυτό. Ασθενεί ακολουθώντας την διαταγή του νου να γίνει ο φυλακισμένος του. Και γερνάει και πεθαίνει, γιατί αυτός ο νους είναι ασθενής μέσα του. Η μάθηση είναι το μόνο που προκαλεί αλλαγή. Κι έτσι το σώμα, όπου δεν μπορεί καμιά μάθηση να συμβεί, ποτέ δεν θα μπορούσε να αλλάξει εκτός και αν ο νους προτιμούσε το σώμα να αλλάξει την εμφάνισή του, για να ταιριάζει στο σκοπό που του έχει δοθεί από το νου. Γιατί ο νους μπορεί να μαθαίνει, κι εκεί γίνονται όλες οι αλλαγές.
5. Ο νους που νομίζει ότι είναι αμαρτία δεν έχει παρά μόνο ένα σκοπό · το σώμα να είναι η πηγή της αμαρτίας, για να τον κρατήσει στην φυλακή που διάλεξε και φρουρεί και κρατείται απομονωμένος, ένας κοιμισμένος φυλακισμένος στα οργισμένα σκυλιά του μίσους και του κακού, στην αρρώστια και στην επίθεση, στον πόνο και στα γηρατιά, στην θλίψη και στα δεινά. Εδώ οι σκέψεις της θυσίας διατηρούνται, γιατί εδώ κυβερνά η ενοχή, και προστάζει ο κόσμος να είναι σαν αυτή · ένα μέρος όπου τίποτα δεν μπορεί να βρει έλεος, ούτε να επιβιώσει στις καταστροφές του φόβου παρά μόνο με τον φόνο και τον θάνατο. Γιατί εδώ έχεις αμαρτήσει, και η αμαρτία δεν μπορεί να διαμένει στο χαρούμενο και στο ελεύθερο, γιατί αυτά είναι εχθροί που η αμαρτία πρέπει να σκοτώνει. Η αμαρτία στο θάνατο διατηρείται, κι εκείνοι που νομίζουν είναι αμαρτίες πρέπει να πεθάνουν γι' αυτό που νομίζουν ότι είναι.
6. Ας είμαστε χαρούμενοι που θα δεις τι είναι αυτό που πιστεύεις, και ότι σου έχει δοθεί να το αλλάξεις. Το σώμα μόνο θα ακολουθήσει. Δεν μπορεί ποτέ να σε οδηγήσει εκεί που δεν θέλεις να είσαι. Δεν φρουρεί τον ύπνο σου, ούτε παρεμβαίνει στην αφύπνισή σου. Απελευθέρωσε το σώμα σου από την αιχμαλωσία, και δεν θα βλέπεις κανέναν σαν φυλακισμένο σε αυτό από το οποίο έχεις διαφύγει. Δεν θα θέλεις να κρατάς στην ενοχή τους διαλεγμένους εχθρούς σου, ούτε να κρατάς αλυσοδεμένους, στη ψευδαίσθηση μιας αγάπης που αλλάζει, αυτούς που θεωρείς ότι

είναι φίλοι.

7. Οι αθώοι απελευθερώνονται με ευγνωμοσύνη για την απελευθέρωσή τους. Και αυτό που βλέπουν υποστηρίζει την ελευθερία τους από την φυλάκιση και τον θάνατο. Άνοιξε το νου σου στην αλλαγή, και δεν θα υπάρξει καμία αρχαία τιμωρία που να απαιτείται από τον αδελφό σου ή από σένα. Γιατί ο Θεός έχει πει ότι δεν υπάρχει θυσία που μπορεί να ζητηθεί · δεν υπάρχει θυσία που μπορεί να γίνει.

IV. Η Πραγματική Εναλλακτική

1. Υπάρχει μια τάση να νομίζεις ότι ο κόσμος μπορεί να προσφέρει παρηγοριά και διαφυγή από προβλήματα που σκοπός του είναι να κρατήσει. Γιατί θα έπρεπε να είναι έτσι; Επειδή είναι ένα μέρος όπου η επιλογή ανάμεσα στις ψευδαισθήσεις φαίνεται να είναι η μόνη επιλογή. Κι εσύ ελέγχεις τα αποτελέσματα της επιλογής σου. Ως εκ τούτου νομίζεις, μέσα στο στενό περιθώριο χρόνου από την γέννηση μέχρι τον θάνατο, ότι σου δίνεται λίγος χρόνος για να τον χρησιμοποιήσεις για σένα μόνο · χρόνος που κατά την διάρκειά του ο καθένας συγκρούεται μαζί σου, αλλά εσύ μπορείς να επιλέγεις ποιός δρόμος θα σε οδηγήσει έξω από την σύγκρουση, και μακριά από δυσκολίες που δεν σε αφορούν. Ωστόσο σε **αφορούν**. Πως, λοιπόν, μπορείς να διαφύγεις από αυτές αφήνοντάς τες πίσω σου; Αυτό που πρέπει να πηγαίνει μαζί σου, θα το παίρνεις μαζί σου όποιο δρόμο κι αν διαλέξεις για να περπατήσεις μόνος.

2. Η αληθινή επιλογή δεν είναι ψευδαίσθηση. Αλλά ο κόσμος δεν έχει καμία να προσφέρει. Όλοι οι δρόμοι του δεν οδηγούν παρά στην απογοήτευση, στο τίποτα και στο θάνατο. Δεν υπάρχει επιλογή στις εναλλακτικές του. Μην ζητάς εδώ διαφυγή από τα προβλήματα. Ο κόσμος φτιάχτηκε για να μην μπορεί να **υπάρξει διαφυγή** από τα προβλήματα. Μην σε ξεγελούν όλα τα διαφορετικά ονόματα που έχουν δοθεί στους δρόμους του. Έχουν παρά μόνο μία κατάληξη. Και ο καθένας δεν είναι παρά το μέσον για να αποκτηθεί αυτή η κατάληξη, γιατί εδώ οδηγούν όλοι οι δρόμοι του, όσο διαφορετικά και αν φαίνονται ότι αρχίζουν · όσο διαφορετικά και αν φαίνονται ότι πηγαίνουν. Η κατάληξή τους είναι βέβαιη, γιατί δεν υπάρχει επιλογή ανάμεσά τους. Όλοι τους θα οδηγήσουν στο θάνατο. Σε μερικούς ταξιδεύεις εύθυμα για λίγο, πριν να εισέλθει ο όλεθρος. Και σε μερικούς τα αγκάθια γίνονται αμέσως αισθητά. Η επιλογή δεν είναι ποιο θα είναι το τέλος, αλλά τότε θα έρθει.

3. Δεν υπάρχει επιλογή εκεί όπου κάθε τέλος είναι βέβαιο. Ίσως θα προτιμούσες να τα δοκιμάσεις όλα, πριν μάθεις ότι στην πραγματικότητα είναι μόνο ένα. Οι δρόμοι που αυτός ο κόσμος μπορεί να προσφέρει φαίνονται πάρα πολλοί σε αριθμό, αλλά ο καιρός πρέπει να έλθει που ο καθένας θα αρχίσει να βλέπει πόσο μοιάζουν ο ένας με τον άλλον. Άνθρωποι έχουν πεθάνει βλέποντας αυτό, επειδή δεν είδαν άλλη διέξοδο εκτός από μονοπάτια που τους πρόσφερε ο κόσμος. Και μόλις έμαθαν ότι δεν οδηγούσαν πουθενά, έχασαν την ελπίδα τους. Αλλά ωστόσο αυτή ήταν η ώρα που θα μπορούσαν να είχαν μάθει το πιο σπουδαίο τους μάθημα. Όλοι πρέπει να φτάσουν σε αυτό το σημείο, και να πάνε πέρα από αυτό. Είναι πράγματι αλήθεια ότι δεν υπάρχει καμία απολύτως επιλογή μέσα στον κόσμο. Αλλά αυτό δεν είναι μάθημα από μόνο του. Το μάθημα έχει έναν σκοπό, εδώ είναι που έρχεσαι για να καταλάβεις ποιος είναι ο σκοπός του.

4. Γιατί να αναζητάς να δοκιμάσεις κάποιον άλλο δρόμο, κάποιο άλλο πρόσωπο ή κάποιο άλλο μέρος, όταν έχεις μάθει τον τρόπο που το μάθημα αρχίζει, αλλά δεν έχεις ακόμα αντιληφθείς ποιος είναι ο σκοπός του; Ο σκοπός του είναι η απάντηση στην έρευνα που όλοι πρέπει να αναλάβουν όσοι εξακολουθούν να πιστεύουν ότι υπάρχει μια άλλη απάντηση που πρέπει να βρεθεί. Μάθε τώρα, χωρίς να απελπίζεσαι, ότι δεν υπάρχει καμιά ελπίδα στον κόσμο. Αλλά μην κρίνεις το μάθημα που απλά άρχισε έτσι. Μην ζητάς έναν άλλο οδοδείκτη στον κόσμο που φαίνεται να δείχνει προς άλλον ένα ακόμα δρόμο. Μην ψάχνεις για ελπίδα εκεί όπου δεν υπάρχει καμία. Επίστευσε την μάθησή σου τώρα, και κατάλαβε ότι χάνεις τον καιρό σου εκτός και αν πας πέρα από αυτό που έχεις μάθει σε αυτό που έχεις ακόμα να μάθεις. Γιατί από αυτό το χαμηλότερο σημείο η μάθηση θα οδηγήσει σε ύψη της ευτυχίας, όπου θα βλέπεις το σκοπό του

μαθήματος να λάμπει καθαρά, και τέλεια μέσα στις δυνατότητες της μαθησιακής σου κατανόησης.

5. Ποιος θα ήταν πρόθυμος να απομακρυνθεί από όλους τους δρόμους του κόσμου, εκτός κι αν είχε καταλάβει την πραγματική τους ματαιότητα; Δεν είναι χρήσιμο αυτός να αρχίσει έτσι, αντί να αναζητά έναν άλλο δρόμο; Γιατί ενώσω βλέπει επιλογή εκεί όπου δεν υπάρχει καμία, ποια δύναμη απόφασης μπορεί να χρησιμοποιήσει; Η μεγάλη απελευθέρωση της δύναμης πρέπει να αρχίζει με την μάθηση εκεί όπου πραγματικά έχει χρησιμότητα. Και ποια απόφαση έχει δύναμη εάν εφαρμόζεται σε καταστάσεις χωρίς επιλογή;

6. Η μάθηση ότι ο κόσμος μπορεί να προσφέρει μόνο μια επιλογή, όποια και να είναι η μορφή της, είναι η αρχή της αποδοχής ότι υπάρχει μια πραγματική εναλλακτική. Όταν μάχεσαι ενάντια σε αυτό το βήμα οδηγείς τον σκοπό σου εδώ στην ήττα. Δεν ήλθες για να μάθεις να βρίσκεις έναν δρόμο που ο κόσμος δεν περιέχει. Η έρευνα για διαφορετικά μονοπάτια μέσα στον κόσμο δεν είναι παρά η έρευνα για διαφορετικές μορφές αλήθειας. Και αυτό θα σε **εμποδίσει** από το να φτάσεις την αλήθεια.

7. Μη νομίζεις ότι η ευτυχία βρίσκεται ακολουθώντας έναν δρόμο μακριά από αυτήν. Αυτό δεν έχει κανένα νόημα, και δεν μπορεί να είναι ο τρόπος. Σε σένα που αυτή η διδασκαλία σου φαίνεται πολύ δύσκολη να μαθευτεί, ας επαναλάβω ότι για να κατορθώσεις έναν στόχο πρέπει να προχωρήσεις προς την κατεύθυνσή του, όχι μακριά από αυτόν. Και κάθε δρόμος που οδηγεί αλλού δεν θα προάγει την εύρεση του σκοπού. Εάν αυτό είναι δύσκολο να το καταλάβεις, τότε αυτή την διδασκαλία είναι αδύνατον να την μάθεις. Αλλά μόνο τότε. Ειδάλλως, είναι μια απλή διδασκαλία στο προφανές.

8. **Υπάρχει** μια επιλογή που έχεις τη δύναμη να κάνεις όταν έχεις δει τις πραγματικές εναλλακτικές. Μέχρι να φτάσεις σε αυτό το σημείο δεν έχεις καμία επιλογή, και μπορείς μόνο να αποφασίσεις πώς θα έκανες την καλύτερη επιλογή για να εξαπατήσεις τον εαυτό σου και πάλι. Αυτή η διδασκαλία δεν επιχειρεί να διδάξει τίποτα περισσότερο από το ότι η δύναμη της απόφασης δεν μπορεί να βρίσκεται στην επιλογή διαφορετικών μορφών αυτού που εξακολουθεί να είναι η ίδια ψευδαίσθηση και το ίδιο λάθος. Όλες οι επιλογές στον κόσμο βασίζονται σε αυτό · επιλέγεις μεταξύ του αδελφού σου και του εαυτού σου, και θα κερδίζεις τόσα όσα θα χάνει εκείνος, και αυτό που χάνεις είναι αυτό που δίνεται σε αυτόν. Πόσο απόλυτα αντίθετο με την αλήθεια είναι αυτό, όταν όλος ο σκοπός του μαθήματος είναι να διδάξει ότι αυτό που χάνει ο αδελφός σου το έχεις χάσει **εσύ**, και αυτό που κερδίζει είναι αυτό δίδεται σε **σένα**.

9. Αυτός δεν έχει εγκαταλείψει τις Σκέψεις Του! Αλλά εσύ έχεις ξεχάσει την Παρουσία Του και δεν θυμάσαι την Αγάπη Του. Κανένα μονοπάτι στον κόσμο δεν μπορεί να οδηγεί σε Αυτόν, ούτε κανένας εγκόσμιος στόχος μπορεί να είναι ένα με τον Δικό Του. Ποιος δρόμος σε όλο τον κόσμο θα οδηγεί μέσα σου, όταν όλοι οι δρόμοι έγιναν για να διαχωρίζουν το ταξίδι από τον σκοπό που πρέπει να έχει εκτός και αν αυτός ο σκοπός είναι η ανώφελη αναζήτηση; Όλοι οι δρόμοι που οδηγούν μακριά από αυτό που είσαι θα σε οδηγούν στην σύγχυση και στην απελπισία. Ωστόσο Αυτός δεν έχει αφήσει ποτέ να πεθάνουν οι Σκέψεις Του, χωρίς την Πηγή τους παντοτινά μέσα τους..

10. Αυτός δεν έχει εγκαταλείψει τις Σκέψεις Του! Δεν θα μπορούσε να φύγει από αυτές περισσότερο από ότι αυτές θα μπορούσαν να Τον αφήσουν απέξω. Αυτές διαμένουν σε ενότητα μαζί Του, και μέσα στην Ενότητά τους και οι Δυο κρατιούνται ολοκληρωμένοι. Δεν υπάρχει δρόμος που να οδηγεί μακριά από Αυτόν. Ένα ταξίδι από τον εαυτό σου δεν υπάρχει. Πόσο ανόητο και παράλογο είναι να νομίζεις ότι θα μπορούσε να υπάρχει ένας δρόμος με έναν τέτοιο στόχο! Που θα μπορούσε να οδηγεί; Και πως θα μπορούσες να ταξιδεύεις σε αυτόν, βαδίζοντας εκεί χωρίς την δική σου πραγματικότητα σε ενότητα μαζί σου;

11. Συγχώρεσε στον εαυτό σου την παραφροσύνη σου, και ξέχνα όλα τα παράλογα ταξίδια και όλους τους άσκοπους στόχους. Δεν έχουν κανένα νόημα. Δεν μπορείς να ξεφύγεις από αυτό που είσαι. Γιατί ο θεός είναι ελεήμων, και δεν άφησε τον Υιό του να Τον εγκαταλείψει. Γι αυτό που

είναι Αυτός να είσαι ευγνώμων, γιατί σε αυτό βρίσκεται η διαφυγή σου από την τρέλα και τον θάνατο. Πουθενά δεν μπορείς να βρεθείς παρά μόνο εκεί όπου είναι Αυτός. **Δεν υπάρχει** μονοπάτι που δεν οδηγεί σε Αυτόν.

V. Η Αντίληψη για τον εαυτό και ο Εαυτός.

1. Η μάθηση του κόσμου είναι χτισμένη επάνω στην αντίληψη του εαυτού που είναι προσαρμοσμένη στην πραγματικότητα του κόσμου. Του ταιριάζει καλά. Γιατί μια τέτοια εικόνα είναι που ταιριάζει σε ένα κόσμο σκιών και ψευδαισθήσεων. Εδώ βρίσκεται και κινείται στο σπίτι της, όπου ό,τι βλέπει είναι ένα με αυτήν. Το χτίσιμο μιας αντίληψης του εαυτού είναι ο σκοπός της μάθησης αυτού του κόσμου. Αυτός είναι ο σκοπός του · ότι έρχεσαι χωρίς εαυτό, και φτιάχνεις έναν καθώς προχωράς. Και κατά τον καιρό που φτάνεις στην «ωριμότητα» τον έχεις τελειοποιήσει, για να αντιμετωπίσεις τον κόσμο με ίσους όρους, εναρμονισμένος με τις απαιτήσεις του.

2. Η αντίληψη του εαυτού φτιάχνεται από εσένα. Δεν φέρνει καμία απολύτως ομοιότητα με τον εαυτό σου. Είναι ένα είδωλο, που έγινε για να πάρει την θέση της πραγματικότητάς σου ως Υιός του Θεού. Η αντίληψη του εαυτού που ο κόσμος θέλει να διδάξει δεν είναι αυτό που φαίνεται. Γιατί έγινε για να υπηρετήσει δυο σκοπούς, αλλά ο νους μόνο τον ένα μπορεί να αναγνωρίσει. Ο πρώτος παρουσιάζει το πρόσωπο της αθωότητας, την πλευρά που υπομένει τις επιδράσεις του κόσμου. Είναι αυτό το πρόσωπο που χαμογελάει και γοητεύει και κάποιες φορές φαίνεται πως ακόμα και αγαπάει. Ψάχνει για συντρόφους και κοιτάζει, μερικές φορές με οίκτο, τα δεινά, και μερικές φορές προσφέρει παρηγοριά. Πιστεύει ότι είναι καλός μέσα σε έναν κακό κόσμο.

3. Αυτή η όψη μπορεί να θυμώσει, γιατί ο κόσμος είναι φαύλος και ανίκανος να παρέχει την αγάπη και το λιμάνι που αξίζει η αθωότητα. Και έτσι αυτό το πρόσωπο είναι συχνά υγρό από δάκρυα για την αδικίες που κάνει ο κόσμος σε εκείνους που είναι γενναιόδωροι και καλοί. Αυτή η όψη ποτέ δεν κάνει την πρώτη επίθεση. Αλλά κάθε μέρα ένα σωρό μικρά πράγματα κάνουν μικρές επιθέσεις εναντίον της αθωότητάς της, προκαλώντας τον εκνευρισμό της, και στο τέλος καταλήγουν σε φανερές προσβολές και ύβρεις.

4. Το πρόσωπο της αθωότητας που φοράει τόσο υπερήφανα η αντίληψη του εαυτού μπορεί να ανεχτεί την επίθεση σε αυτοάμυνα, γιατί μήπως δεν είναι κοινώς γνωστό ότι ο κόσμος συμπεριφέρεται σκληρά προς την ανυπεράσπιστα αθωότητα; Όποιος φτιάχνει μια εικόνα για τον εαυτό του δεν παραλείπει αυτό το πρόσωπο, γιατί το χρειάζεται. Την άλλη πλευρά δεν θέλει να την βλέπει. Ωστόσο εδώ είναι που η μάθηση του κόσμου έχει επικεντρώσει την εστίασή της, γιατί εδώ είναι που η «πραγματικότητα» του κόσμου είναι τοποθετημένη, για να φροντίσει το είδωλο να έχει διάρκεια.

5. Κάτω από το πρόσωπο της αθωότητας υπάρχει ένα μάθημα το οποίο η αντίληψη για τον εαυτό φτιάχτηκε να διδάξει. Είναι ένα μάθημα τρομερά εκτοπισμένο, και με έναν φόβο τόσο αβάσταχτο που το πρόσωπο που χαμογελάει από πάνω πρέπει πάντα να αποτρέπει το βλέμμα του, μήπως και αντιληφθεί την προδοσία που κρύβει. Το μάθημα διδάσκει αυτό: «Εγώ είμαι αυτό που εσύ με έκανες, και καθώς με κοιτάξεις, στέκεις καταδικασμένος εξ αιτίας αυτού που είμαι» Σ' αυτή την αντίληψη για τον εαυτό ο κόσμος χαμογελάει με επιδοκιμασία, γιατί εγγυάται ότι τα μονοπάτια του κόσμου κρατιούνται ασφαλή, και όσοι περπατούν σε αυτά δεν θα ξεφύγουν.

6. Εδώ είναι το κεντρικό μάθημα που εξασφαλίζει την αιώνια καταδίκη του αδελφού σου. Γιατί αυτό που είσαι έχει γίνει τώρα δική του αμαρτία. Σε αυτό δεν είναι δυνατή καμιά συγχώρεση. Και δεν έχει σημασία πια τι κάνει, γιατί το δάχτυλό σου δείχνει αυτόν επικριτικά, αδίσταχτο και θανατηφόρο στον στόχο του. Δείχνει και σένα, αλλά αυτό φυλάσσεται ακόμα βαθύτερα στην ομίχλη κάτω από το πρόσωπο της αθωότητας. Και σε αυτές τις σκοτεινές κρύπτες βρίσκονται

όλες οι αμαρτίες του και οι δικές σου διατηρημένες και κρατημένες στο σκοτάδι, όπου δεν μπορούν να γίνουν αντιληπτές σαν λάθη, τα οποία το φως θα έδειχνε με βεβαιότητα. Εσύ δεν μπορείς ούτε να κατηγορηθείς για αυτό που είσαι, ούτε μπορείς να αλλάξεις τα πράγματα που σε ωθεί να κάνεις. Ο αδελφός σου, λοιπόν, είναι το σύμβολο των αμαρτιών σου για σένα που σιωπηλά, αλλά ωστόσο με ακατάπαυστη πιεστικότητα, εξακολουθείς να καταδικάζεις τον αδελφό σου για το μισητό πράγμα που είσαι.

7. Οι αντιλήψεις μαθαίνονται. Δεν είναι φυσικές. Ξεχωριστά από την μάθηση δεν υπάρχουν. Δεν δίνονται, γι αυτό πρέπει να φτιάχνονται. Ούτε μία από αυτές δεν είναι αληθινή, και πολλές προέρχονται από πυρετώδεις φαντασίες, καυτές από μίσος και παραμορφώσεις γεννημένες από τον φόβο. Τι άλλο είναι μια αντίληψη εκτός από μια σκέψη στην οποία ο επινοητής της δίνει μια δική του σημασία; Οι αντιλήψεις συντηρούν τον κόσμο. Αλλά δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να αποδείξουν ότι ο κόσμος είναι αληθινός. Γιατί όλες τους φτιάχνονται μέσα στον κόσμο, γεννιούνται στην σκιά του, μεγαλώνοντας με τους τρόπους του και τελικά «ωριμάζοντας» στην σκέψη του. Είναι ιδέες ειδώλων, ζωγραφισμένες με τα πινέλα του κόσμου, τα οποία δεν μπορούν να φτιάξουν ούτε μιαν εικόνα που να αντιπροσωπεύει την αλήθεια.

8. Μια αντίληψη του εαυτού είναι χωρίς νόημα, γιατί κανείς εδώ δεν μπορεί να δει το σκοπό της, και ως εκ τούτου δεν μπορεί να απεικονίσει τι είναι. Ωστόσο όλη η μάθηση που ο κόσμος κατευθύνει αρχίζει και τελειώνει με μοναδικό σκοπό να σε διδάξει αυτή την αντίληψη για τον εαυτό σου, ώστε εσύ να επιλέξεις να ακολουθήσεις τους νόμους αυτού του κόσμου, και ποτέ να μην αναζητήσεις να πας πέρα από τους δρόμους του ούτε να συνειδητοποιήσεις τον τρόπο που βλέπεις τον εαυτό σου. Τώρα πρέπει το Άγιο Πνεύμα να βρει έναν τρόπο να σε βοηθήσει να δεις ότι αυτή η αντίληψη για τον εαυτό πρέπει να καταργηθεί, εάν η ειρήνη του νου πρόκειται να σου δοθεί. Ούτε μπορείς να την ξεμάθεις με άλλο τρόπο παρεκτός μέσα από μαθήματα που σκοπεύουν να σε διδάξουν ότι είσαι κάτι άλλο. Διαφορετικά, θα ήταν σαν να σου ζητούσαν να ανταλλάξεις αυτό που τώρα πιστεύεις με την ολοκληρωτική απώλεια του εαυτού, και αυτό θα σου προκαλούσε μεγαλύτερο τρόπο.

9. Γι αυτό τα σχέδια των μαθημάτων του Αγίου Πνεύματος είναι σχεδιασμένα με εύκολα βήματα, ώστε παρόλο που θα υπάρχει έλλειψη ευκολίας κατά καιρούς και κάποια δυσφορία, δεν θα υπάρχει συντριβή σε αυτό που μαθεύτηκε, αλλά μόνο μια εκ νέου ερμηνεία σε αυτό που φαίνεται πως είναι η απόδειξη υπέρ του. Ας αναλογιστούμε, λοιπόν, τι απόδειξη υπάρχει ότι εσύ είσαι αυτό που ο αδελφός σου σε έφτιαξε. Γιατί αν και ακόμα δεν αντιλαμβάνεσαι ότι αυτό είναι που νομίζεις, σίγουρα τώρα πια έμαθες ότι συμπεριφέρεσαι σαν να ήταν. Μήπως αντιδράει αυτός για σένα; Και μήπως γνωρίζει ακριβώς τι θα συμβεί; Μπορεί αυτός να δει το μέλλον σου και να διατάξει, πριν αυτό έλθει, τι πρέπει να κάνεις σε κάθε περίπτωση; Αυτός πρέπει να έχει φτιάξει τον κόσμο όπως κι συ για να έχει τέτοια ικανότητα πρόβλεψης για τα πράγματα που θα γίνουν.

10. Το να είσαι αυτό που ο αδελφός σου σε έκανε φαίνεται πολύ απίθανο. Ακόμα και αν το έκανε, ποιος σου έδωσε το πρόσωπο της αθωότητας; Είναι αυτή η συνεισφορά σου; Τότε, ποιος είναι τότε, το «εσύ» που το έκανε; Και ποιος έχει ξεγελαστεί από όλη σου την καλοσύνη, και της επιτίθεται έτσι; Ας ξεχάσουμε την ανοησία της αντίληψης, και απλώς ας σκεφτούμε αυτό · υπάρχουν δυο μέρη σε αυτό που νομίζεις ότι είναι ο εαυτός σου. Εάν το ένα προήλθε από τον αδελφό σου, ποιος ήταν εκεί για να κάνει το άλλο; Και από ποιόν πρέπει κάτι να κρατηθεί κρυφό; Εάν ο κόσμος είναι κακός, εξακολουθεί να μην υπάρχει ανάγκη να κρύβεις αυτό από το οποίο είσαι φτιαγμένος. Ποιος είναι εκεί για να δει; Και τι άλλο εκτός από αυτό που δέχεται επίθεση θα μπορούσε να χρειάζεται άμυνα;

11. Ίσως η αιτία που πρέπει αυτή η αντίληψη να κρατηθεί στο σκοτάδι είναι ότι, στο φως, αυτός που δεν θα την θεωρούσε αληθινή είσαι εσύ. Και τί θα συνέβαινε στον κόσμο που βλέπεις, εάν όλα τα θεμέλιά του απομακρυνόντουσαν; Η αντίληψή σου για τον κόσμο εξαρτάται από αυτήν την αντίληψή σου για τον εαυτό. Και οι δύο θα έφευγαν, εάν κάποια από τις δυο έμπαινε υπό αμφισβήτηση. Το Άγιο Πνεύμα δεν επιδιώκει να σε ρίξει στον πανικό. Απλά ρωτάει αν θα μπορούσε να γίνει μια μικρή μόνο ερώτηση.

12. Υπάρχουν εναλλακτικές γι αυτό που πρέπει να είσαι. Μπορεί, για παράδειγμα, να είσαι αυτό που επέλεξες να είναι ο αδελφός σου. Αυτό μετακινεί την αντίληψη του εαυτού από αυτό που είναι ολοκληρωτικά παθητικό, και τουλάχιστον αφήνει χώρο για ενεργή επιλογή, και κάποια αναγνώριση ότι κάποια αλληλεπίδραση πρέπει να έχει εισέλθει. Υπάρχει κάποια κατανόηση που επέλεξες και για τους δυο σας, και αυτό που αντιπροσωπεύει εκείνος έχει το νόημα που δόθηκε από σένα. Επίσης δείχνει κάποιο αμυδρό φως όρασης στο νόμο της αντίληψης ότι αυτό που βλέπεις αντανακλά την κατάσταση του νου αυτού που αντιλαμβάνεται. Ωστόσο ποιος ήταν που έκανε πρώτος την επιλογή; Εάν εσύ είσαι αυτό που διάλεξες να είναι ο αδελφός σου, τότε υπήρχαν εναλλακτικές εκεί για να διαλέξεις ανάμεσά τους, και κάποιος πρέπει να αποφάσισε πρώτος ποια να επιλέξει, και να αφήσει τον άλλον να φύγει.

13. Αν και αυτό το βήμα έχει οφέλη, δεν προσεγγίζει ακόμα ένα βασικό ερώτημα. Κάτι πρέπει να συνέβαινε πριν από αυτές τις αντιλήψεις περί του εαυτού. Και κάτι πρέπει να έχει προκαλέσει την μάθηση από την οποία αυτές οι αντιλήψεις προέκυψαν. Ούτε μπορεί αυτό να εξηγηθεί από καμία από τις δυο απόψεις. Το βασικό πλεονέκτημα της μετακίνησης προς την δεύτερη από την πρώτη είναι ότι εσύ κατά κάποιο τρόπο εισήλθες στην επιλογή από δική σου απόφαση. Αλλά αυτό το κέρδος πληρώνεται με σχεδόν ίση απώλεια, γιατί τώρα βρίσκεσαι κατηγορούμενος για ενοχή για αυτό που είναι ο αδελφός σου. Και πρέπει να μοιράζεσαι την ενοχή του, επειδή εσύ την επέλεξες για αυτόν κατ' εικόνα της δικής σου. Ενώ μόνο αυτός ήταν προδοτικός πριν, τώρα πρέπει και συ να καταδικαστείς μαζί του.

14. Η αντίληψη του εαυτού έχει υπάρξει πάντοτε η μεγάλη φροντίδα του κόσμου. Και ο καθένας πιστεύει ότι πρέπει να βρει την απάντηση στο αίνιγμα του εαυτού του. Η σωτηρία μπορεί να ειπωθεί σαν τίποτα περισσότερο από μια διαφυγή από τις αντιλήψεις. Δεν ασχολείται με το περιεχόμενο του νου, αλλά με την απλή δήλωσή ότι σκέφτεται. Και αυτό που μπορεί και σκέφτεται έχει επιλογή, και μπορεί να του δείχτει ότι διαφορετικές σκέψεις έχουν διαφορετικές συνέπειες. Έτσι μπορεί να μάθει ότι όλα όσα σκέφτεται αντανακλούν την βαθιά σύγχυση που αισθάνεται για το πώς φτιάχτηκε και τι είναι. Και η αντίληψη για τον εαυτό αμυδρά παρουσιάζεται να απαντά αυτό που δεν γνωρίζει.

15. Μην αναζητάς τον Εαυτό σου σε σύμβολα. Δεν μπορεί να υπάρχει καμία αντίληψη που να μπορεί να αντιπροσωπεύσει αυτό που είσαι. Τι σημασία έχει ποια ιδέα αποδέχεσαι ενώσω αντιλαμβάνεσαι έναν εαυτό να αλληλεπιδρά με το κακό, και να αντιδρά στις ανομίες; Η αντίληψή σου για τον εαυτό σου θα εξακολουθεί να παραμένει εντελώς χωρίς νόημα. Και δε θα αντιλαμβάνεσαι ότι μπορείς να αλληλεπιδράς μόνο με τον εαυτό σου. Το να βλέπεις έναν κόσμο ένοχο δεν είναι παρά το σημάδι ότι η μάθησή σου έχει καθοδηγηθεί από τον κόσμο, και τον βλέπεις όπως βλέπεις και τον εαυτό σου. Η αντίληψη του εαυτού αγκαλιάζει όλα όσα βλέπεις, και τίποτα δεν είναι έξω από αυτή την αντίληψη. Εάν μπορείς να πληγωθείς από οτιδήποτε, τότε βλέπεις μian εικόνα των κρυφών σου επιθυμιών. Τίποτα περισσότερο από αυτό. Και στα δεινά οποιασδήποτε μορφής, βλέπεις την δική σου καλυμμένη επιθυμία να σκοτώσεις.

16. Θα φτιάξεις πολλές αντιλήψεις του εαυτού καθώς η μάθηση προχωράει. Η κάθε μια θα σου δείξει τις αλλαγές στις ατομικές σου σχέσεις, καθώς η αντίληψη σου για τον εαυτό σου αλλάζει. Θα υπάρχει κάποια σύγχυση κάθε φορά που γίνεται μια μεταβολή, αλλά να είσαι ευγνώμων που η μάθηση του κόσμου χάνει την επιρροή της επάνω στο νου σου. Και να είσαι σίγουρος και ευτυχής με την βεβαιότητα ότι θα φύγει στο τέλος, και θα αφήσει το νου σου γαλήνιο. Ο ρόλος του κατήγορου θα παρουσιαστεί σε πολλά μέρη και με πολλές μορφές. Και η κάθε μια θα φαίνεται να σε κατηγορεί. Ωστόσο μην έχεις κανένα φόβο ότι αυτό δεν θα καταργηθεί.

17. Ο κόσμος δεν μπορεί να διδάξει καμία εικόνα σου εκτός κι αν εσύ θέλεις να τις μάθει. Θα έλθει καιρός όταν όλες οι εικόνες θα έχουν φύγει, και εσύ θα καταλάβεις ότι δεν γνωρίζεις τι είσαι. Είναι σε αυτόν τον ασφράγιστο και ανοιχτό νου που η αλήθεια επιστρέφει, ανεμπόδιστη και αδέσμευτη. Εκεί όπου οι αντιλήψεις του εαυτού έχουν παραμεριστεί η αλήθεια αποκαλύπτεται ακριβώς όπως είναι. Όταν κάθε αντίληψη έχει τεθεί υπό αμφισβήτηση, και έχει αναγνωριστεί ότι φτιάχτηκε χωρίς καμία αξίωση να αντέχει στο φως, τότε η αλήθεια αφήνεται ελεύθερη να εισέλθει στο ιερό της,

καθαρή και ελεύθερη από ενοχή. Δεν υπάρχει δήλωση που ο κόσμος φοβάται περισσότερο να ακούσει από αυτή:

Δεν γνωρίζω το τι είμαι, και ως εκ τούτου δεν γνωρίζω το τι κάνω, που βρίσκομαι, ή πώς να κοιτάζω τον κόσμο ή τον εαυτό μου. Ωστόσο σε αυτή τη μάθηση γεννιέται η σωτηρία. Και το Τι είσαι θα στο πει το Ίδιο.

VI. Αναγνωρίζοντας το Πνεύμα.

1. Η βλέπεις την σάρκα ή αναγνωρίζεις το πνεύμα. Δεν υπάρχει συμβιβασμός μεταξύ των δυο. Εάν το ένα είναι αληθινό το άλλο πρέπει να είναι ψεύτικο, γιατί αυτό που είναι πραγματικό αρνείται το αντίθετό του. Δεν υπάρχει άλλη επιλογή στην όραση εκτός από αυτή. Ό,τι αποφασίζεις γι αυτή καθορίζει όλα αυτά που βλέπεις και νομίζεις ότι είναι πραγματικά και τα κρατάς ως αληθή. Σε αυτή την μόνη επιλογή βασίζεται όλος ο κόσμος σου, γιατί εδώ έχεις εδραιώσει τι είσαι, σάρκα ή πνεύμα ανάλογα την δική σου πραγματικότητα. Εάν επιλέξεις την σάρκα, ποτέ δεν θα ξεφύγεις από το σώμα ως δική σου πραγματικότητα, γιατί έχεις επιλέξει ότι το θέλεις έτσι. Αλλά αν διαλέξεις το πνεύμα, όλος ο Ουρανός θα σκύψει για να αγγίξει τα μάτια σου και να ευλογήσει την ιερή σου όραση, ώστε να μπορέσεις να μην βλέπεις τον κόσμο της σάρκας πια παρά μόνο για να θεραπεύεις, να ανακουφίζεις και να ευλογείς.

2. Η σωτηρία είναι κατάργηση. Εάν επιλέξεις να βλέπεις το σώμα, βλέπεις ένα κόσμο του διαχωρισμού, πράγματα που δεν έχουν σχέση αναμεταξύ τους, και συμβάντα που δεν έχουν κανένα απολύτως νόημα. Αυτός ο κόσμος εμφανίζεται και εξαφανίζεται στο θάνατο · είναι καταδικασμένος στα δεινά και στην απώλεια. Και κανείς δεν είναι ακριβώς έτσι όπως ήταν πριν από μια στιγμή, ούτε θα είναι ο ίδιος όπως τώρα μια στιγμή μετά. Ποιος θα μπορούσε να έχει εμπιστοσύνη εκεί όπου βλέπει τόσο πολλές αλλαγές, γιατί ποιος αξίζει εάν δεν είναι παρά σκόνη; Η σωτηρία είναι η κατάργηση όλων αυτών. Γιατί η σταθερότητα αναδύεται στην όραση εκείνων των οποίων τα μάτια η σωτηρία έχει απελευθερώσει από το να κοιτάνε το τίμημα της διατήρησης της ενοχής, γιατί προτίμησαν να την αφήσουν να φύγει.

3. Η σωτηρία δεν σου ζητάει να βλέπεις το πνεύμα και να μην αντιλαμβάνεσαι το σώμα. Απλά σου ζητάει αυτή να είναι η επιλογή σου. Γιατί μπορείς να βλέπεις το σώμα χωρίς βοήθεια, αλλά δεν καταλαβαίνεις πώς να δεις έναν κόσμο χωρίς από αυτό. Τον δικό σου κόσμο είναι που θα καταργήσει η σωτηρία, και θα σε αφήσει να δεις έναν άλλο κόσμο που τα μάτια σου δεν θα μπορούσαν να βρουν ποτέ. Μην σε απασχολεί πώς θα μπορούσε αυτό ποτέ να γίνει. Δεν καταλαβαίνεις πώς αναδύθηκε αυτό που βλέπεις για να συναντήσει τη ματιά σου. Γιατί εάν το καταλάβαινες, θα εξαφανιζόταν. Το πέπλο της άγνοιας πέφτει και στο καλό και στο κακό, και πρέπει να ξεπεραστεί ώστε αυτά τα δυο να μπορέσουν να εξαφανιστούν, έτσι που η αντίληψη να μην βρίσκει μέρος να κρυφτεί. Πως γίνεται αυτό; Δεν γίνεται καθόλου. Τι θα μπορούσε να υπάρχει μέσα στο σύμπαν που δημιούργησε ο Θεός που να χρειάζεται ακόμα να γίνει;

4. Μόνο με την αλαζονεία θα μπορούσες να διανοηθείς ότι εσύ είσαι αυτός που πρέπει να κάνεις τον δρόμο προς τον Ουρανό απλό. Σου δίνονται τα μέσα με τα οποία να δεις τον κόσμο που θα αντικαταστήσει αυτόν που έφτιαξες. Το θέλημά σου θα γίνει! Στον Ουρανό όπως και στη γη αυτό είναι παντοτινά αλήθεια. Δεν έχει σημασία πού πιστεύεις ότι είσαι, ούτε ποιά νομίζεις ότι πρέπει να είναι η αλήθεια για τον εαυτό σου πραγματικά. Δεν έχει καμία διαφορά το τι κοιτάς, ούτε τι επιλέγεις να νιώσεις, να σκεφτείς ή να επιθυμήσεις. Γιατί ο Ίδιος ο Θεός έχει πει, «Γεννηθήτω το θέλημά σου». Άρα έχει γίνει για σένα.

5. Εσύ που πιστεύεις ότι μπορείς να επιλέξεις να βλέπεις τον Υιό του Θεού έτσι όπως θα ήθελες εσύ να είναι, μην ξεχνάς ότι καμία αντίληψη για τον εαυτό σου δεν θα σταθεί ενάντια στην αλήθεια αυτού που είσαι. Η κατάργηση της αλήθειας θα ήταν αδύνατη. Αλλά οι αντιλήψεις δεν είναι

δύσκολο να αλλάξουν. Μια οπτική, όταν την δεις καθαρά, που δεν ταιριάζει στην εικόνα έτσι όπως την αντιλαμβάνόσουν πριν θα αλλάξει το κόσμο για τα μάτια που μαθαίνουν να βλέπουν, γιατί η αντίληψη για τον εαυτό έχει αλλάξει.

6. Είσαι άθρωπος; Τότε ο κόσμος είναι αβλαβής στα μάτια σου. Συγχωρείς; Τότε και ο κόσμος συγχωρεί, γιατί εσύ έχεις συγχωρήσει τα παραπτώματά του, και έτσι σε βλέπει με μάτια που βλέπουν όπως τα δικά σου. Είσαι σώμα; Έτσι όλος ο κόσμος γίνεται αντιληπτός ως ύπουλος, και έτοιμος να σκοτώσει. Είσαι πνεύμα, αθάνατο, και χωρίς την υπόσχεση της φθοράς και τον στιγματισμό της αμαρτίας επάνω σου; Έτσι και ο κόσμος γίνεται ορατός ως σταθερός, απόλυτα άξιος της εμπιστοσύνης σου, ένα ευτυχισμένο μέρος για να ξεκουραστείς για λίγο, όπου δεν χρειάζεται να φοβάσαι τίποτα, παρά μόνο να αγαπάς. Ποιος δεν είναι καλοδεχούμενος στους ευγενείς στην καρδιά; Και τι θα μπορούσε να πληγώσει τον αληθινά αθώο;

7. Γενηθήτω το θέλημά σου, ιερό παιδί του Θεού. Δεν έχει σημασία εάν νομίζεις ότι είσαι στην γη ή στον Ουρανό. Αυτό που ο Πατέρας σου βούλεται για σένα ποτέ δεν θα αλλάξει. Η αλήθεια σε σένα παραμένει τόσο ακτινοβόλα όσο ένα αστέρι, τόσο αγνή όσο το φως, τόσο αθώα όσο η αγάπη η ίδια. Και σένα **σου αξίζει** το θέλημά σου να γίνει!

VII. Η Όραση του Σωτήρα

1. Η μάθηση είναι αλλαγή. Η σωτηρία δεν ζητάει να χρησιμοποιήσει ένα μέσον τόσο υπερβολικά ξένο ακόμα στον τρόπο σκέψης σου για να είναι χρήσιμη, ούτε να κάνει τα είδη της αλλαγής που δεν θα μπορούσες να αναγνωρίσεις. Οι ιδέες χρειάζονται όσο η αντίληψη διαρκεί, και η αλλαγή των αντιλήψεων είναι το έργο της σωτηρίας. Γιατί πρέπει να ασχολείται με αντιθέσεις, όχι με την αλήθεια, η οποία δεν έχει αντίθετο και δεν μπορεί να αλλάξει. Στις αντιλήψεις αυτού του κόσμου οι ένοχοι είναι «κακοί» · οι «καλοί» είναι οι αθώοι. Και ο καθένας εδώ δεν κρατάει παρά μια αντίληψη του εαυτού του στην οποία υπολογίζει στο «καλό» για να του συγχωρήσει το «κακό.» Ούτε εμπιστεύεται το «καλό» σε κανέναν, πιστεύοντας ότι το «κακό» πρέπει να караδοκεί κάπου από πίσω. Αυτή η ιδέα δίνει έμφαση στην προδοσία, και η εμπιστοσύνη γίνεται αδύνατη. Δεν θα μπορούσε να αλλάξει όσο αντιλαμβάνεσαι το «κακό» μέσα σου.

2. Δεν θα μπορούσες να αναγνωρίσεις τις «κακές» σου σκέψεις όσο βλέπεις αξία στην επίθεση. Μερικές φορές θα τις αντιλαμβάνεσαι, αλλά δεν θα τις βλέπεις ως χωρίς νόημα. Και έτσι έρχονται με τρομακτική μορφή, με περιεχόμενο ακόμα καλυμμένο, για να κλονίσουν την θλιβερή σου αντίληψη για τον εαυτό σου και να την αμαυρώσουν με ακόμα ένα «έγκλημα.» Δεν μπορείς να δώσεις στον εαυτό σου την αθωότητά σου, γιατί βρίσκεσαι σε μεγάλη σύγχυση για τον εαυτό σου. Αλλά αν **ένας** αδελφός αναδυόταν στην ματιά σου ως ολοκληρωτικά άξιος της συγχώρεσης, τότε η ιδέα σου για τον εαυτό σου αλλάζει εντελώς. Οι «κακές» σου σκέψεις έχουν συγχωρεθεί μαζί με τις δικές του, γιατί δεν άφησες καμιά τους να σε επηρεάσει. Δεν επιλέγεις πια να είσαι το σύμβολο του κακού και της ενοχής σε αυτόν. Και καθώς δίνεις την εμπιστοσύνη σου σε ό,τι είναι καλό μέσα του, το δίνεις και στο καλό που είναι μέσα σε σένα.

3. Όσον αφορά τις αντιλήψεις, έτσι είναι που τον βλέπεις κάτι περισσότερο από μόνο ένα σώμα, γιατί το καλό δεν είναι ποτέ αυτό που φαίνεται να είναι το σώμα. Οι πράξεις του σώματος γίνονται αντιληπτές σαν να προέρχονται από το «χαμηλότερο» μέρος του εαυτού σου, επομένως και του δικού του. Εστιάζοντας στο καλό σε αυτόν, η αξία του σώματος γίνεται όλο και λιγότερο επίμονη στα μάτια σου, και μετά από κάποιο καιρό θα φαίνεται ως κάτι περισσότερο από μια σκιά που περικυκλώνει το καλό. Και αυτή θα είναι η αντίληψή σου για τον εαυτό σου, όταν έχεις φτάσει στον κόσμο πέρα από την οπτική που θα μπορούσαν τα μάτια από μόνα τους να σου προσφέρουν. Διότι δεν θα ερμηνεύεις αυτό που βλέπεις χωρίς την Βοήθεια που σου έχει δώσει ο Θεός. Και στην δική Του όραση **υπάρχει** ένας άλλος κόσμος

4. Ζεις σε εκείνον τον κόσμο τόσο όσο ζεις και σε αυτόν. Γιατί και οι δυο είναι αντιλήψεις για τον εαυτό σου, οι οποίες μπορούν να εναλλάσσονται αλλά ποτέ να είναι ενωμένες. Η αντίθεση είναι πολύ μεγαλύτερη από όσο νομίζεις, γιατί θα αγαπήσεις αυτή την αντίληψη για τον εαυτό σου, επειδή δεν έγινε για σένα μόνο. Γεννημένη σε δώρο για κάποιον που δεν γίνεται αντιληπτός ότι είναι ο εαυτός σου, έχει δοθεί σε σένα. Διότι η συγχώρεσή σου, που προσφέρεται σε αυτόν, έχει γίνει αποδεκτή τώρα και για τους δυο σας.

5. Έχε πίστη σε αυτόν που πορεύεται μαζί σου, έτσι ώστε η τρομακτική σου αντίληψη για τον εαυτό σου να μπορέσει να αλλάξει. Και κοιτάζε το καλό σε αυτόν, για να μην τρομάζεις από τις «κακές» σου σκέψεις γιατί δεν θολώνουν την θέασή σου για αυτόν. Και το μόνο που χρειάζεται αυτή η μεταβολή είναι να είσαι πρόθυμος να συμβεί αυτή η χαρμόσυνη αλλαγή. Τίποτα περισσότερο από αυτό δεν σου ζητείται. Για χάρη της, θυμήσου τι σου έχει φέρει η αντίληψη για τον εαυτό που έχεις τώρα, και καλωσόρισε την χαρούμενη αντίθεση που σου προσφέρεται. Συνέχισε να απλώνεις το χέρι σου, ώστε να μπορέσεις να έχεις το δώρο της ευγενικής συγχώρεσης που προσφέρεις σε κάποιον του οποίου η ανάγκη γι' αυτό είναι ακριβώς ίδια με την δική σου. Και άφησε την σκληρή αντίληψη για τον εαυτό σου να αλλάξει σε κάτι που φέρνει την ειρήνη του Θεού.

6. Η αντίληψη του εαυτού σου που έχεις τώρα θα εγγυείται ότι η λειτουργία σου εδώ παραμένει για πάντα ανεκπλήρωτη και ακυρωμένη. Και έτσι σε καταδικάζει σε μια πικρή αίσθηση βαθιάς θλίψης και ματαιότητας. Ωστόσο αυτή η αντίληψη δεν χρειάζεται να αποκρυσταλλωθεί, εκτός και αν επιλέξεις να την κρατάς χωρίς ελπίδα αλλαγής και να την διατηρείς στατική και καλυμμένη μέσα στον νου σου. Δώσε τη καλύτερα σε Αυτόν ο Οποίος καταλαβαίνει τις αλλαγές που χρειάζεται για να την αφήσει να υπηρετήσει την λειτουργία που σου δόθηκε για να σου φέρει ειρήνη, ώστε κι εσύ να μπορείς να προσφέρεις ειρήνη για να την έχεις δική σου. Εναλλακτικές υπάρχουν στο νου σου για να τις χρησιμοποιήσεις, και συ μπορείς να δεις τον εαυτό σου με έναν άλλο τρόπο. Δεν θα ήταν καλύτερο να έβλεπες τον εαυτό σου ως απαραίτητο για την σωτηρία του κόσμου, αντί ως εχθρός της σωτηρίας;

7. Η αντίληψη του εαυτού στέκεται σαν μια ασπίδα, ένα σιωπηλό φράγμα μπροστά από την αλήθεια, και την κρύβει από την όρασή σου. Όλα τα πράγματα που βλέπεις είναι εικόνες, επειδή τα βλέπεις σαν μέσα από ένα φράγμα που θολώνει την όρασή σου και διαστρεβλώνει την οπτική σου, έτσι ώστε να μην βλέπεις τίποτα με καθαρότητα. Το φως παρακρατείται από όλα όσα βλέπεις. Στην καλύτερη περίπτωση, ρίχνεις μια γρήγορη ματιά στη σκιά αυτού που βρίσκεται πιο πέρα. Στην χειρότερη, απλά κοιτάζεις προς το σκοτάδι, και αντιλαμβάνεσαι τις τρομοκρατημένες φαντασιώσεις που προέρχονται από ένοχες σκέψεις και αντιλήψεις γεννημένες από τον φόβο. Και αυτό που βλέπεις είναι η κόλαση, γιατί ο φόβος **είναι** η κόλαση. Όλο αυτό που σου δίνεται είναι για την απελευθέρωσή σου · η θέαση, η όραση και ο εσωτερικός Οδηγός όλα σε οδηγούν έξω από την κόλαση μαζί με κείνους που αγαπάς στο πλάι σου, και το σύμπαν μαζί τους.

8. Δες το ρόλο σου μέσα στο σύμπαν! Σε κάθε μέρος της αληθινής δημιουργίας έχει ο Κύριος της Αγάπης και της ζωής εμπιστευτεί όλη τη σωτηρία από την αθλιότητα της κόλασης. Και στο καθένα έχει επιτρέψει Αυτός την χάρη να είναι ένας σωτήρας σε όλους τους ιερούς αδελφούς που έχουν ιδιαίτερα ανατεθεί στην φροντίδα του. Και αυτό μαθαίνει όταν κοιτάζει πρώτα τον αδελφό του όπως κοιτάζει τον εαυτό του, και δει τον εαυτό του να καθρεπτίζεται σε αυτόν. Με αυτό τον τρόπο η αντίληψη του εαυτού του αφήνεται παράμερα, γιατί τίποτα δεν στέκει ανάμεσα στην ματιά του και σε αυτό που κοιτάζει, ώστε να κρίνει αυτό που βλέπει. Και με αυτή την μοναδική όραση βλέπει το πρόσωπο του Χριστού, και καταλαβαίνει ότι βλέπει τον καθένα όπως βλέπει αυτόν εδώ. Γιατί υπάρχει φως εκεί όπου ήταν πριν το σκοτάδι, και τώρα το πέπλο αναστηκώνεται από τα μάτια του.

9. Το πέπλο μπροστά στο πρόσωπο του Χριστού, ο φόβος για τον Θεό και την σωτηρία, και η αγάπη για την ενοχή και τον θάνατο, όλα είναι διαφορετικά ονόματα για ένα μόνο λάθος · ότι υπάρχει ένας κενός χώρος ανάμεσα σε σένα και στον αδελφό σου, που κρατιέται χωριστός από μια ψευδαίσθηση του εαυτού σου που κρατά τον αδελφό σου μακριά από εσένα, και σένα μακριά

από αυτόν. Το σπαθί της κρίσης είναι το όπλο που δίνεις στην ψευδαίσθηση του εαυτού σου, για να μπορέσει να πολεμήσει και να κρατήσει αυτό τον χώρο που κρατάει τον αδελφό σου απέξω κενό από αγάπη. Ωστόσο, ενώσω κρατάς αυτό το σπαθί, πρέπει να αντιλαμβάνεσαι το σώμα ως εαυτό σου, γιατί είσαι δέσμιος στο διαχωρισμό από την θέαση εκείνου ο οποίος κρατάει τον καθρέφτη σε μια άλλη θέαση αυτού που είναι, άρα αυτού που πρέπει να κι εσύ να είσαι..

10. Τι άλλο είναι ο πειρασμός εκτός από την επιθυμία να μείνεις στην κόλαση και στην δυστυχία; Και τι άλλο θα μπορούσε αυτό να προκαλέσει εκτός από μια εικόνα του εαυτού σου που μπορεί να είναι δυστυχισμένη, και να παραμένει στην κόλαση και στην αγωνία; Όποιος έχει μάθει να μην βλέπει τον αδελφό του έτσι έχει σωθεί, επομένως έχει γίνει ένας σωτήρας για τους υπόλοιπους. Στον καθένα έχει ο Θεός εμπιστευτεί τους πάντες, γιατί ένας μεροληπτικός σωτήρας θα είναι κάποιος που έχει σωθεί μόνο εν μέρει. Οι ιεροί αδελφοί τους οποίους ο Θεός σου έχει δώσει για να σώσεις δεν είναι παρά ο κάθε ένας που συναντάς ή βλέπεις, χωρίς να γνωρίζεις ποιος είναι · όλοι εκείνοι που είδες για μια στιγμή και τους ξέχασες, και εκείνοι που τους ήξερες πολύ καιρό πριν, και αυτούς που δεν έχεις ακόμα συναντήσει · οι ξεχασμένοι και αυτοί που δεν έχουν ακόμα γεννηθεί. Γιατί ο Θεός σου έχει δώσει τον Υιό Του να τον σώσεις από κάθε αντίληψη που είχε ποτέ.

11. Ωστόσο, ενώσω θέλεις να μένεις στην κόλαση, πώς μπορείς να γίνεις ο σωτήρας του Υιού του Θεού; Πως θέλεις να γνωρίζεις την ιερότητά του όσο τον βλέπεις χωριστά από την δική σου; Γιατί η ιερότητα γίνεται ορατή μέσα από ιερά μάτια που κοιτούν την αθωότητα μέσα σου, κι έτσι προσδοκούν να την βλέπουν παντού. Και έτσι την καλούν να φανεί στον κάθε ένα που κοιτούν, έτσι ώστε αυτός να μπορέσει να είναι αυτό που προσδοκούν από αυτόν. Αυτή είναι η όραση του σωτήρα · να βλέπει την αθωότητά του σε όλα όσα κοιτάζει, και να βλέπει την δική του σωτηρία παντού. Αυτός δεν κρατά καμία αντίληψη του εαυτού του ανάμεσα στα ήρεμα και ανοιχτά του μάτια και σε αυτό που βλέπει. Αυτός φέρνει το φως σε ό,τι κοιτάζει, έτσι ώστε να μπορέσει να το δει όπως πράγματι είναι.

12. Όποια μορφή και να φαίνεται πως παίρνει ο πειρασμός, πάντοτε αντανakλά μόνο μια επιθυμία να είσαι ένας εαυτός που δεν είσαι. Και από αυτή την επιθυμία αναδύεται μια αντίληψη, που διδάσκει ότι είσαι αυτό που επιθυμείς να είσαι. Αυτή θα παραμένει η αντίληψη για τον εαυτό σου μέχρι που η επιθυμία που την γέννησε να μην σου είναι πια αγαπητή. Αλλά όσο την περιθάλπεις, θα βλέπεις τον αδελφό σου κατ' εικόνα του εαυτού του οποίου η εικόνα έχει την επιθυμία γεννημένη από σένα. Γιατί η όραση μπορεί να αντιπροσωπεύει μόνο μια επιθυμία, γιατί δεν έχει την δύναμη να δημιουργεί. Ωστόσο μπορεί να κοιτάζει με αγάπη ή μπορεί να κοιτάζει με μίσος, βασισμένη μόνο στην απλή επιλογή του εάν θέλεις να ενωθείς με αυτό που βλέπεις, ή να κρατήσεις τον εαυτό σου μακριά και διαχωρισμένο.

13. Η όραση του σωτήρα είναι τόσο αθώα γι αυτό που είναι ο αδελφός σου όσο είναι και ελεύθερη από κάθε κρίση που έγινε στον εαυτό σου. Δεν βλέπει καθόλου παρελθόν σε κανέναν. Κι έτσι υπηρετεί έναν εντελώς ανοιχτό νου, ασυννέφιαστο από παλαιές αντιλήψεις, και προετοιμασμένο να βλέπει μόνο ό,τι κρατά το παρόν. Δεν μπορεί να κρίνει διότι δεν γνωρίζει. Και αναγνωρίζοντας το αυτό, απλά ρωτάει, «Ποια είναι η σημασία αυτού που βλέπω;» Μετά δίνεται η απάντηση. Και η θύρα κρατείται ανοιχτή ώστε το πρόσωπο του Χριστού να λάμψει επάνω σε αυτόν που ρωτάει, με αθωότητα, για να δει πέρα από το πέπλο των παλαιών ιδεών και των αρχαίων αντιλήψεων που κρατούσε τόσο καιρό με τόση φροντίδα εναντίον της όρασης του Χριστού μέσα σε σένα.

14. Να επαγρυπνείς ενάντια στον πειρασμό, λοιπόν, ενθυμούμενος ότι δεν είναι παρά μια επιθυμία, παράλογη και χωρίς νόημα, να κάνεις τον εαυτό σου κάτι που δεν είσαι. Και αντί αυτού σκέψου καλύτερα αυτό που θα ήθελες να είσαι. Είναι ένα πράγμα τρέλας, πόνου και θανάτου · ένα πράγμα προδοσίας και μαύρης απελπισίας, από όνειρα που καταρρέουν και δίχως καμία ελπίδα να απομένει εκτός από τον θάνατο, και το τέλος του ονείρου του φόβου. **Αυτό** είναι ο πειρασμός, και τίποτα περισσότερο. Μπορεί να είναι δύσκολο να επιλέξεις **εναντίον** του; Αναλογίσου τι είναι ο πειρασμός, και δεξ τις πραγματικές εναλλακτικές για να επιλέξεις ανάμεσά

τους. Υπάρχουν μόνο δυο. Μην σε ξεγελά αυτό που παρουσιάζεται σαν πολλές επιλογές. Υπάρχει η κόλαση ή ο Ουρανός, και από αυτά επιλέγεις μόνο ένα.

15. Μην αφήσεις το φως του κόσμου, το δοσμένο σε σένα, να είναι κρυφό από τον κόσμο. Χρειάζεται το φως, γιατί είναι πράγματι σκοτεινός, και οι άνθρωποι απελπίζονται γιατί η όραση του σωτήρα παρακρατείται και αυτό που βλέπουν είναι ο θάνατος. Ο σωτήρας τους στέκεται, άγνωστος και μη γνωρίζοντας, κοιτώντας τους με μάτια κλειστά. Και δεν μπορούν να δουν μέχρι αυτός να τους κοιτάξει με μάτια που βλέπουν, και να τους προσφέρει την συγχώρεση μαζί με τη δική του. Μπορείς εσύ στον οποίο ο Θεός λέει «Απελευθέρωσε τον Υιό Μου!» να μπει στον πειρασμό να μην ακούσεις, όταν μαθαίνεις ότι είσαι εσύ αυτός για τον οποίο Αυτός ζητάει απελευθέρωση; Και τι άλλο εκτός από αυτό είναι που θέλει να διδάξει αυτή η διδασκαλία; Και τι άλλο εκτός από αυτό υπάρχει για να μάθεις;

VIII. Διάλεξε Άλλη μια Φορά.

1. Ο πειρασμός έχει ένα μάθημα που θέλει να σου διδάξει, σε όλες τις μορφές του, όποτε και αν συμβαίνει. Θέλει να πείσει τον ιερό Υιό του Θεού ότι είναι ένα σώμα, γεννημένος μέσα σε κάτι που πρέπει να πεθάνει, ανίκανος να ξεφύγει από την αδυναμία του, και δέσμιος από ό,τι τον διατάζει να αισθάνεται. Αυτό θέτει τα όρια στο τι μπορεί αυτός να κάνει · η ισχύς του είναι η μόνη δύναμη που έχει · αυτό που μπορεί να φτάσει δεν μπορεί να υπερβαίνει την μικρή του εμβέλεια. Θα ήθελες να είσαι αυτό, εάν ο Χριστός παρουσιαζόταν σε σένα σε όλο Του το μεγαλείο, ζητώντας σου παρά αυτό:

Επέλεξε για μια ακόμα φορά εάν θέλεις να πάρεις την θέση σου ανάμεσα στους σωτήρες του κόσμου, ή θέλεις να παραμείνεις στην κόλαση, και να κρατήσεις και τους αδελφούς σου εκεί.

Γιατί Αυτός έχει έλθει, και σου ζητάει αυτό.

2. Πώς κάνεις την επιλογή; Πόσο εύκολα εξηγείται αυτό! Πάντοτε επιλέγεις ανάμεσα στην αδυναμία σου και στην δύναμη του Χριστού μέσα σου. Και αυτό που επιλέγεις είναι αυτό που νομίζεις ότι είναι πραγματικό. Απλά με το να μην χρησιμοποιείς ποτέ την αδυναμία για να κατευθύνει τις πράξεις σου, δεν θα της έχεις δώσει καμία δύναμη. Και το φως του Χριστού μέσα σου, αναλαμβάνει τη επίβλεψη σε ό,τι κάνεις. Γιατί έχεις φέρει την αδυναμία σου σε Αυτόν, και Αυτός σου έχει δώσει την δύναμή Του στην θέση της.

3. Οι δοκιμασίες δεν είναι παρά μαθήματα που απέτυχε να μάθεις και παρουσιάζονται για μια ακόμα φορά, έτσι εκεί που έκανες μια λανθασμένη επιλογή πριν τώρα μπορείς να κάνεις μια καλύτερη, και έτσι να ξεφύγεις από όλο τον πόνο που σου έχει φέρει. αυτό που διάλεξες πριν. Σε κάθε δυσκολία, σε κάθε στενοχώρια, και σε κάθε περιπλοκή ο Χριστός σε καλεί και σου λέει απαλά, «Αδελφέ μου, διάλεξε πάλι.» Αυτός δεν θέλει να αφήσει ούτε μια πηγή πόνου αθεράπευτη, ούτε μια εικόνα που να καλύπτει την αλήθεια. Αυτός θέλει να αφαιρέσει κάθε δυστυχία από σένα τον οποίο ο Θεός δημιούργησε βωμό στη χαρά. Αυτός δεν θα σε αφήσει χωρίς υποστήριξη, μόνος σου σε όνειρα της κόλασης, αλλά θέλει να απελευθερώσει το νου σου από το καθετί που κρύβει το πρόσωπό Του από σένα. Η Ιερότητά Του είναι δική σου επειδή Αυτός είναι η μόνη δύναμη που είναι πραγματική μέσα σε σένα. Η δύναμή Του είναι δική σου επειδή Αυτός είναι ο Εαυτός που ο Θεός δημιούργησε ως τον μοναδικό Υιό Του.

4. Οι εικόνες που φτιάχνεις δεν μπορούν να επικρατήσουν ενάντια σε αυτό που ο Θεός ο Ίδιος θέλει να είσαι. Ποτέ, λοιπόν, μην φοβάσαι τον πειρασμό, παρά δες τον όπως είναι · άλλη μια ευκαιρία για να διαλέξεις ξανά, και να αφήσεις την δύναμη του Χριστού να επικρατήσει σε κάθε

περίσταση και σε κάθε μέρος στο οποίο, προηγουμένως, ύψωνες μιαν εικόνα του εαυτού σου. Διότι αυτό που φαίνεται πως κρύβει το πρόσωπο του Χριστού είναι αδύναμο μπροστά στην μεγαλειότητά Του, και εξαφανίζεται μπροστά στην ιερή Του ματιά. Οι σωτήρες του κόσμου, που βλέπουν όπως Αυτός, είναι απλά εκείνοι που επιλέγουν την δύναμή Του αντί για την δική τους αδυναμία, που φαίνεται χωριστά από Αυτόν. Αυτοί θα λυτρώσουν τον κόσμο, γιατί είναι ενωμένοι μέσα σε όλη την δύναμη της Θέλησης του Θεού. Και αυτό που θέλουν είναι μόνο αυτό που θέλει Αυτός.

5. Μάθε, λοιπόν, την χαρούμενη συνήθεια της αντίδρασης σε κάθε πειρασμό να αντιλαμβάνεσαι τον εαυτό σου ως αδύναμο και δυστυχή με αυτά τα λόγια:

Είμαι όπως με δημιούργησε ο Θεός.

Ο Υιός Του δεν μπορεί να υποφέρει τίποτα.

Κι εγώ είμαι ο Υιός Του

Με αυτό τον τρόπο η δύναμη του Χριστού καλείται να επικρατήσει, αντικαθιστώντας όλη την αδυναμία σου με την δύναμη που προέρχεται από τον Θεό και ποτέ δεν μπορεί να αποτύχει. Και έτσι τα θαύματα είναι τόσο φυσικά όσο ο φόβος και η αγωνία φαίνονταν να είναι πριν γίνει η επιλογή για την ιερότητα. Γιατί με αυτή την επιλογή οι λανθασμένες διακρίσεις φεύγουν, οι πλανερές εναλλακτικές αφήνονται παράμερα, και τίποτα δεν απομένει που να παρεμβάλλεται στην αλήθεια.

6. **Είσαι** όπως ο Θεός σε δημιούργησε, και το ίδιο είναι κάθε ζώσα ύπαρξη που κοιτάς, άσχετα με τις εικόνες που βλέπεις. Αυτό που βλέπεις σαν ασθένεια και πόνο, σαν αδυναμία και σαν δεινά και απώλεια, είναι μόνο ο πειρασμός να αντιλαμβάνεσαι τον εαυτό σου ανυπεράσπιστο στην κόλαση. Μην ενδώσεις σε αυτόν, και θα δεις όλο τον πόνο, σε κάθε μορφή, όπου κι αν συμβαίνει, να εξαφανίζεται όπως η ομίχλη μπροστά στον ήλιο. Το θαύμα έχει έλθει να θεραπεύσει τον Υιό του Θεού, και να κλείσει την πόρτα στα όνειρα της αδυναμίας, ανοίγοντας τον δρόμο προς την σωτηρία και την απελευθέρωσή του. Διάλεξε για άλλη μια φορά αυτό που θα ήθελες να είναι, ενθυμούμενος ότι κάθε επιλογή που κάνεις εδραιώνει την δική σου ταυτότητα όπως θέλεις να την βλέπεις και να πιστεύεις ότι είναι.

7. Μην μου αρνείσαι το μικρό δώρο που ζητώ, όταν σε αντάλλαγμα αφήνω στα πόδια σου την ειρήνη του Θεού, και την δύναμη να φέρεις αυτή την ειρήνη στον καθένα που περιπλανιέται στον κόσμο αβέβαιος, μόνος, και σε συνεχή φόβο. Γιατί σου δίδεται να ενωθείς μαζί του, και μέσω του Χριστού μέσα σου να βγάλεις το πέπλο από τα μάτια του, και να του επιτρέψεις να δει τον Χριστό μέσα του.

8. Αδελφοί μου στη σωτηρία, μην αποτύχετε να ακούσετε τη φωνή μου και να προσέξετε τα λόγια μου. Δεν ζητάω τίποτα άλλο εκτός από την δική σας απελευθέρωση. Δεν υπάρχει θέση για την κόλαση μέσα σε ένα κόσμο του οποίου η ωραιότητα μπορεί να γίνει τόσο έντονη και τόσο περιεκτική που ο Ουρανός να μην απέχει από εκεί περισσότερο από ένα βήμα. Στα κουρασμένα μάτια σου φέρω ένα όραμα ενός διαφορετικού κόσμου, τόσο νέου και καθαρού και δροσερού που θα ξεχάσεις τον πόνο και την λύπη που έβλεπες πριν. Ωστόσο αυτό είναι ένα όραμα το οποίο πρέπει να μοιράζεσαι με τον καθένα που βλέπεις, ειδάλλως δεν θα το βλέπεις. Και δίνοντας αυτό το δώρο είναι ο τρόπος που το κάνεις δικό σου. Και ο Θεός πρόσταξε, με στοργική αγαθότητα, αυτό το δώρο να είναι για σένα.

9. Ας είμαστε χαρούμενοι που μπορούμε και περπατάμε στον κόσμο, και να βρίσκουμε τόσο πολλές ευκαιρίες να αντιληφθούμε μια άλλη κατάσταση όπου το δώρο του Θεού μπορεί για μια

ακόμα φορά να αναγνωριστεί σαν δικό μας! Και με αυτό τον τρόπο όλα τα υπολείμματα της κόλασης, οι μυστικές αμαρτίες και τα κρυμμένα μίση εξαφανίζονται. Και όλες οι ομορφιές που έκρυβαν παρουσιάζονται σαν λιβάδια του Ουρανού στην όρασή μας, για να μας ανυψώσουν πάνω από τους αγκαθωτούς δρόμους που ταξιδεύαμε πριν παρουσιαστεί ο Χριστός. Ακούστε με αδελφοί μου, ακούστε και ενωθείτε μαζί μου. Ο Θεός έχει ορίσει ότι δεν γίνεται να καλώ εις μάτην, και μέσα στην βεβαιότητά Του αναπαύομαι ικανοποιημένος. Γιατί **θα** ακούσεις, και **θα** επιλέξεις ξανά. Και με αυτή την επιλογή οι πάντες ελευθερώνονται.

10. Σε ευχαριστώ, Πατέρα, γι' αυτούς τους ιερούς που είναι οι αδελφοί μου όπως είναι και Υιοί Σου. Η πίστη μου σε αυτούς είναι Δική Σου. Είμαι τόσο σίγουρος ότι θα έλθουν σε μένα όσο Εσύ είσαι βέβαιος για το τι είναι αυτοί, και θα είναι παντοτινά. Θα αποδεχτούν το δώρο που τους προσφέρω, γιατί Εσύ μου το έδωσες για χάρη τους. Και όπως εγώ δεν θέλω να κάνω παρά μόνο την ιερή Σου Θέληση, το ίδιο θα επιλέξουν κι αυτοί. Και δίνω ευχαριστίες για αυτούς. Το τραγούδι της σωτηρίας θα αντηχήσει μέσα από τον κόσμο με κάθε επιλογή που κάνουν. Γιατί είμαστε ένα σε σκοπό, και το τέλος της κόλασης είναι κοντά.

11. Σε χαρούμενο καλωσόρισμα το χέρι μου απλώνεται σε κάθε αδελφό που θέλει να ενωθεί μαζί μου για να προσπεράσει τον πειρασμό, και σε αυτόν που κοιτάζει με σταθερή αποφασιστικότητα προς το φως που λάμπει πιο πέρα με απόλυτη συνέπεια. Δώσε μου αυτά που μου ανήκουν, γιατί ανήκουν σε Σένα. Και μπορεί Εσύ να αποτύχεις σε ό, τι είναι μόνο η Θέλησή Σου; Σε ευχαριστώ για αυτό που είναι οι αδελφοί μου. Και καθώς ο κάθε ένας επιλέγει να ενωθεί με μένα, το τραγούδι των ευχαριστιών από τη γη στον Ουρανό αυξάνει από μικρά σκόρπια κομμάτια μελωδίας σε μια περιεκτική χορωδία από ένα κόσμο λυτρωμένο από την κόλαση, και δίνει ευχαριστίες σε Σένα.

12. Και τώρα λέμε «Αμήν.» Γιατί ο Χριστός έχει έλθει να διαμείνει στην κατοικία που Εσύ ίδρυσες γι Αυτόν πριν τον χρόνο, μέσα στην ήρεμη αιωνιότητα. Το ταξίδι ολοκληρώνεται, καταλήγοντας στο μέρος όπου άρχισε. Κανένα ίχνος του δεν απομένει. Σε καμία ψευδαίσθηση δεν αποδίδεται πίστη, και ούτε ένα σημάδι σκότους δεν απομένει για να κρύψει το πρόσωπο του Χριστού από κανέναν. Το Θέλημά Σου γίνεται, ολοκληρωμένο και τέλεια, και όλη η δημιουργία Σε αναγνωρίζει, και σε γνωρίζει σαν τη μόνη Πηγή της. Καθάριο κατ εικόνα Σου το φως λαμπρό εκπέμπεται από το καθετί που ζει και κινείται μέσα σε Σένα. Γιατί έχουμε φτάσει εκεί όπου όλοι μας είμαστε ένα, και είμαστε σπίτι μας, εκεί όπου Εσύ θέλεις να είμαστε.